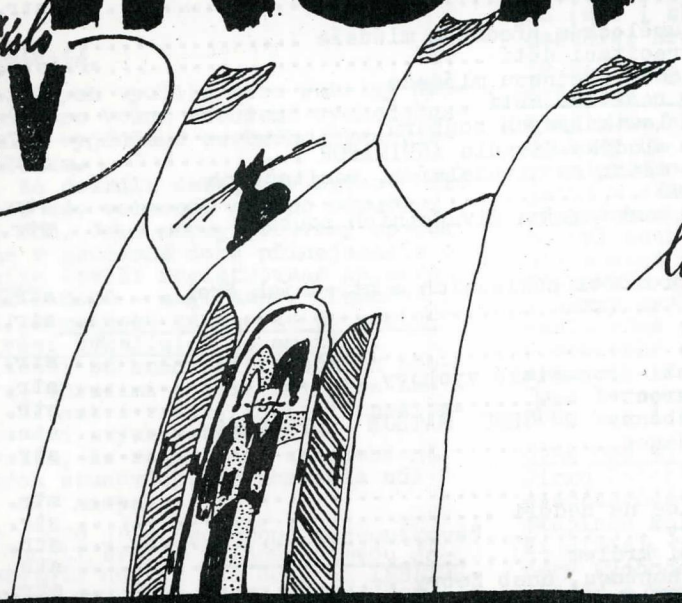

divadelní HROMADA

číslo
IV

*upravodaj amatérských
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomexí
Moravy a v části
Sudeta*

Vážení a milí přátelé,

děkujeme vám všem za všechny příznivé ohlasy, kterými reagujete na vydávání HROMADY. Těší nás hlavně proto, že potvrzují, že je třeba informační kanál, prostřednictvím kterého o sobě budeme vědět. Jsme rádi, že tuto funkci HROMADA alespoň částečně plní v rámci východočeského regionu, t.j. mezi všemi soubory i jednotlivými divadelními přáteli bývalého Východočeského kraje (a nyní již i mimo něj). Rádi bychom i nadále dle svých možností pokračovali, samozřejmě i s vaší účinnou pomocí. Máme proto několik připomínek a proseb:

1. Prosíme vás o zasilání příspěvků psaných pokud možno na stroji, a to ještě dále - na řádkování 1 a 44 úderů na 1 řádek. Velice nám tím usnadníte práci!
2. Naopak, jsme ochotni přijmout i zprávy telefonické, které podle telefonátu zapíšeme. Jde o to, aby jich od vás bylo co nejvíce, protože čím více vašich příspěvků bude, tím bude HROMADA zajímavější.
3. Posílejte fotky, posílejte pozvánky, plakáty - prostě všechno, co může HROMADU obohatit. Buďte vynalézaví, jak se na divadelníky sluší!

Toto číslo HROMADY posíláme jako poslední podle stávajícího rozdělovníku. Dále bychom rozdělovník rádi stabilizovali již podle skutečných přihlášek a skutečně zaslanych dobrovolných příspěvků (minimální, ani maximální výše není určena). Vkládáme proto naposled přihlášku do Volného sdružení východočeských divadelníků, která je zároveň i objednávkou HROMADY. Současně připojujeme i novou složenku těm, kteří se ještě svým příspěvkem nezapojili. (Vaše příspěvky samozřejmě nepokryjí náklady na činnost Volného sdružení východočeských divadelníků, ani náklady na vydávání HROMADY. Tyto náklady nese prozatím především středisko IMPULS Hradec Králové.)

Vaše redakce

PS. Pro nezavěšené opakujeme, že Volné sdružení východočeských divadelníků je prozatím sdružením skutečně volným. Svou přihláškou vyjadřujete přání být informováni, účastnit se a podle potřeby se podílet. Pokud svou přihláškou HROMADY nechcete vázat na členství ve Volném sdružení, de objednávky to uveďte. (Platí především pro účastníky mimo východočeský region.)

Předpokládáme, že do konce roku 1992 vyjde ještě jedno číslo. Uzávěrka pro příspěvky je 15. září 1992.

<u>O B S A H :</u>	str.	76
<u>VE VOLNÉM STYLU :</u>	str.	77
<u>IMPULSY Z IMPULSU :</u>	str.	78-89
- <u>BYLO:</u> Východočeská soutěž v uměleckém přednesu mládeže	str.	78-79
Východočeská soutěž v recitaci dětí	str.	79-80
Okresní soutěž v uměleckém přednesu mládeže	str.	80
Okresní kolo soutěže v recitaci dětí	str.	80
Východočeská přehlídka loutkářských souborů	str.	81-82
Východočeská přehlídka mladého divadla AUDIMAFOR	str.	83-84
Východočeská přehlídka dětských divadelních, recitačních a loutkářských kolektivů	str.	84-86
Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů	str.	86-87
- <u>BUDE:</u> a ještě BUDE:		
Kurs literární tvorby pro děti základních a středních škol	str.	87
Dospělí dětem	str.	88
- <u>BUDE:</u> Prázdniny s divadlem	str.	89
Cyklos seminářů z oblasti dramatické výchovy	str.	89
Zamlčené předpoklady herectví	str.	89
Loutkářská přehlídka Libčany O CENU MATĚJE KOPECKÉHO	str.	89
Inspirace - Divadelní šance	str.	90-91
<u>VIDĚLI JSME:</u>	str.	92-95
DS Vysoké n. Jiz. - Klíče na neděli	str.	92
DS ZUŠ Žamberk - Ostrovy	str.	92
LS Lomnice n.P. - Krejčí králem	str.	93
ZUŠ Pardubice - Hra na honěnou, aneb Zebry	str.	93
ZUŠ Hradec Králové - Modlitby z archy	str.	93
ZUŠ Hradec Králové - Hadrářova céra	str.	93
LS "C" Svitavy - Tak trochu....	str.	94
LS Čmukaři Modřišice - Léčba neklidem	str.	94
ZUŠ Hradec Králové - Lakomá Barka	str.	95
ZUŠ Žamberk - Čí holka bude	str.	95
RSŠD Sobotka - Divné jméno	str.	95
JUMPING HAMADA Pardubice - Tancuj, když ve větru zní zvonek	str.	95
<u>VÝCHODOČEŠI NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH.</u>	str.	96
Divadelní Třebíč - národní přehlídka "tradičního divadla"	str.	96
Želeč 92	str.	96
Národní přehlídka v dětské recitaci	str.	96
<u>PRKNA PRAŠTĚLA:</u> /Co se událo v souborech a místech/	str.	96-97
<u>PRKNA BUDOU PRAŠTĚT:</u> /Co se bude dít v souborech a místech/	str.	98
<u>ŠKOLA HROU:</u> /Informujeme z oblasti dětské tvořivé dramatiky/	str.	99
<u>NESTOŘI A KANDRDASOVÉ :</u> /Osobnosti Vč regionu/.....	str.	100-101
Saša Gregar	str.	100
Jan Dvořák	str.	101
<u>VE SLUŽBÁCH THÁLIE:</u> /Jubilea, poděkování, přání/	str.	102
<u>PELMEL:</u> /Cokoliv/	str.	103
<u>DIVADELNÍ TRŽNICE:</u> /Soubory nabízejí, vybízejí/	str.	104
<u>DOBŘÁ RADA:</u> /Inspirujte se/	str.	105
<u>REFLEKTOR:</u> /Upozorňujeme, doporučujeme, informujeme/	str.	106
<u>MIMO RUBRIKY:</u>	str.	107-109
<u>OHLASY NA HROMADU:</u>	str.	110
<u>TIRAGE - TIRÁŽ:</u>	str.	110

Neověřená zpráva z Chrudimska

Soubory loutkářské i divadelní nedávají o sobě příliš vědět. Hraje se v Chrudimi: Divadelní soubor J. N. Štěpánka, loutkářský soubor Kacařírek a AHOJ.

Jinak v Proseči se divadlo vrátilo církvi a nové prostory se teprve budují. Hlinečtí loutkáři rovněž dostali výpověď z prostor, hlinečtí divadelníci se, snad bez výjimky, vrhli do podnikání, ale proslýchá se, že se jim už po divadle stýská.

"Něco" se připravuje v Heřmanově Městci (Výtečníci se Sasafrašem - nevím, jak jsou daleko). Heřmanáček, jak mnozí již zaregistrovali, zahálel letos v dětské recitaci. Snažili se pouze Hlinečtí (Ale dobře! poznámka redakce)

V zaječickém divadelním souboru se též nic neděje - někdo starostuje, někdo dělá ve státním úřadě, někdo podniká...

Třemošnický soubor si hraje sám pro sebe. Situace neutěšená. Optimismus ve mně udržuje nové vzniklý dětský divadelní soubor DIVIDLO při ZŠ v Krouně. Zatím se veřejnosti nepředstavili, ale pořád si říkám, co když už konečně...

Věra Brunclíková
(vedoucí referátu kultury
OÚ v Chrudimi)

("vyždímaná" těsně před zahájením jednoho z četných zasedání organizačního štábu 41. Loutkářské Chrudimi).

Věrko,

a co luže!! Pokud víme, připravují "muzikál" NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA. Podrobněji o jejich aktivitách viz dvě zprávy v této HROMADĚ!

(poznámka redakce)

V sobotu 1. února se konala X. přehlídka loutkářských souborů BOUČKOVA JAROMĚŘ, letos jediná okresní přehlídka loutkářských souborů ve vě. regionu. - Zástupci loutkářských souborů náhodského okresu se pravidelně schází za organizační spolupráce Ivany Richterové z Hronovského kulturního střediska. Přehlídka je výsledkem této spolupráce.

Pořadatelé přehlídky:

Městské kulturní středisko Jaroměř
Hronovské kulturní středisko Hronov
Loutkářské soubory okresu Náchod

Program přehlídky:

IS BRUM Broumov: ČERT, KAŠPÁREK A SPOL.
IS Radost Červený Kostelec: KRAKONOŠOVA NABÍDKA
(pro nemoc se nehrálo)

Dětský loutk.soubor Jaroměř: JAK KUBA A KAŠPÁREK HLEDALI PRINCEZNU

IS BLD Jaroměř: V ŘÍŠI PIMPLÁT
IS Tuláci Nové Město n. M.: TŘI VOJENSKÉ PÍSNÍČKY
IS POLI Hradec Králové: ČERT A KAČA (host přehlídky).

Na závěr: Beseda s Janou Hladíkovou, loutkoherečkou, nyní učitelkou ZUŠ z Liberce.

Celá přehlídka probíhala v Boučkově divadle za velkého zájmu diváků. Při dopoledním i ranně odpoledním představení byl sál dětmi a jejich rodiči doslova nabitý. Krom souboru z Nového Města se hrálo marionetami na nitích. Viděli jsme tu loutky Králový z Výstavnictví (Brum), Jiráskovy, které v této oblasti u loutk. souborů dominují (Jaroměř) a loutky z Únanova (DS Jaroměř).

IS z Broumova tu slavil po několikaleté odmlce svoji premiéru s nově sestaveným souborem, Jaroměřští uvedli hned dvě představení a mohli se tak pochlubit početným souborem mladých lidí a dětí, které se tu s velkým zájmem loutk. divadlem zabývají. Novoměstští pak předvedli vlastní tvorbu nejen v dramaturgii, ale i ve výtvarnu a scénografii, v dramaturgii vojenských písniček, kterou připravili k výročí bitvy na Chlumu. Přehlídka po herní stránce uzavřela veselá klauniáda divadla Poli, která jistě byla právě svým herectvím pro ostatní soubory inspirující.

Viděl jsem tedy přehlídku jako příjemné, pěkné prostředí stejně zaujatých lidí, ve kterém opravdovost snahy o dobré představení dominovala. A viděl jsem i kousek, byť zatím nesmělé snahy o to, jak překročit v zájmu inscenace i svůj vlastní stín.

Prkna praštila - a pořádně a přímo zahraničně při Východočeských dnech Eurodivadla Francie ve dnech 16. - 24. dubna 1992 - ve Dvoře Králové n. L., Úpici, Pardubicích a Hradci Králové. V bohatém programu byla zastoupeno i divadlo. Francouzští divadelní hosté uvedli Camusovo Nedorozumění, Molièrov text Siciliánc aneb láska malíře, a Francouzský šanson a poezii. Krok s hosty držel divadelní soubor z Úpice s inscenací lidové hry v úpravě J. Kopeckého KOMEDIE O HVĚZDĚ.

EURODIVADLO FRANCIE - společnost, která v současné době sdružuje již 20 souborů z 10 míst Evropy má svůj sekretariát pro země české a moravské právě v Úpici. Podrobněji vás o této aktivitě budeme informovat v příštím čísle HROMADY.

Divadelní soubor Vicena Klubcentra Ústí n. O. ohlásil premiéru své inscenace Aristofanovy hry ŽENSKÝ SNĚM (aneb jak mohlo lehce dojít ke komunismu již v Aténách, aneb konec vše pokazí). Inszenaci můžete vidět v programu východočeské INSPIRACE 92 (26.-28.6.92) v Hradci Králové. Vratíme se k ní ještě podrobnějším komentářem.

Aktivní soubor Jumping Hamada z Pardubic pozval opět do Pardubic sankt-petěrbugskou divadelní skupinu DEREVO. Představení se má uskutečnit 15. 5. 1992 v objektu pardubického zámku (Příbrádek). Představení má název BUBEN ZE ZAJEČÍ KUŽE. Příběh o mrtvém králi, který se rozhodl oženit... je poslední pouliční představení DEREVA. Současně soubor pořádal s vedoucím souboru A. Agasinským dílnu. Soubor organizoval představení i dílnu ve spolupráci s Památkovým úřadem.

Soubor gymnázia v Havlíčkově Brodě - KCD (Kdo co dá) plánuje uspořádat 13. 5. 1992 předváděčku svého pořadu KDO CO UMÍ A KDO CO DÁ.

Divadelní ochotnický soubor při Městském kulturním středisku v Jilemnici uváděl ve dnech 23. - 24. května 1992 (bohužel pro nás v době konání východočeské přehlídky inscenací dospělých pro děti v Havlíčkově Brodě) inscenaci hry Alejandro Casona

STROMY UMÍRAJÍ VSTOJE.

Líbil se nám text v jejich programu, který nám zaslali:

Alejandro Casona: VĚŘÍM, ŽE DIVADLO MUSÍ SMĚŘOVAT K NOVÉMU ROMANTISMU, ABY TAK PENILO SVĚ MANISTICKÉ CÍLE.

"Tomuto Casonovu krédu se již v zárodečných divadelních snech upsalí nadšenci, kteří se jilemnické veřejnosti vloni představili hrou Radúz a Mahulena. A protože i v následujících inscenacích chtějí zůstat věrni své divadelní poetice, museli nyní sáhnout opět vysoko: Casonův, dnes již klasický text je totiž výzvou k měření sil i pro herce profesionální.

Proč teda tito amatéři, z nichž mnozí mají v současné době vyčerpávající zaměstnání, takto riskují (zbytečný) neúspěch? Chtějí se poměřit sami se sebou? Nebo s hornobranskými, kteří před 30 lety zahráli tuto hru tak vynikajícím způsobem, že na ni tehdejší diváci v celém okolí nemohou zapomenout? Možná si chtějí ozkoušet pro ně dosud málo známý způsob jakéhosi "vnitřního herectví", který tato hra vyžaduje. Především je to však zřejmě Casonův pozoruhodný text, který, jak cítíme, by měl být v této době znovu tlumočen.

Realitivita dobra, pravdy a odpovědnosti, neokázalé hrdinství, které je solí lidských vztahů, to jsou otázky, kterými se trápil sedmačtyřicetiletý španělský emigrant Alejandro Casona a na které se znovu musíme snažit odpovídat i my."

....

IMPULSY Z IMPULSU

O-BYLO-BYLO

Období od vydání poslední HROMADY k dnešní je v divadelních oborech vždy nejnáročnější, protože se konají v převážné většině všechny soutěže a přehlídky, zejména postupové. Myslíme si, že nejen pro informaci, ale i dokumentaci bude dobré dočkat se všech. Takže mějte trochu trpělivosti. Tentokrát je tato rubrika obsáhlejší. Ale dozvíte se alespoň - kdy, kde, co, kdo a jak.

*Východočeská soutěž
v uměleckém
přednesu mládeži*

(Kolektivy byly zařazeny na přehlídku mladého divadla v Turnově)

Termín: 7. 3. 1992
Místo: Hradec Králové
Účast: 37 soutěžících (z 48 přihlášených)
Porota: Jiří Hraše, Daniela Musilová, Slávka Šrámková, Nina Martínková, Lenka Chytilová

Ocenění:

- I. ktg.** - laureáti:
Zuska Jan - Hradec Králové
Sedláčková Klára - Pardubice
- čestná uznání:
Žiškova Denisa - Kostelec n. O.
(s postupem na WP)
Novotný Petr - Havlíčkův Brod
Dařílková Svatava - Pardubice
- II. ktg.** - laureáti:
Komárek Tomáš - Hradec Králové
Zatečka Pavel - Hradec Králové
- čestná uznání:
Fendrych Antonín - Hradec Králové
(s postupem na WP)
Uhrin Marek - Hradec Králové
Volencová Zdena - Hradec Králové

Postup do vyššího kola soutěže (Wolkrův Prostějov):

Vzhledem k tomu, že pro postup do vyššího kola není delegována III. ktg., využili pořadatelé vzhledem k úrovni I. a II. ktg. a ve smyslu soutěžního řádu možnost, poslat z každé kategorie 3 soutěžící, tj. celkem 6 povolených účastníků z jedné oblasti.

Jednou větou:

Soutěž proběhla bez organizačních těžkostí, v příjemné pohodě. Přispělo k tomu vhodné prostředí (ověřený prostor Divadélka Jesličky hradecké ZUŠ Na Střežině), kvalita poroty, možnost občerstvení atd. Soutěž sama měla nevyrovnanou úroveň. Dominovaly okresy Hradec Králové a Pardubice (většinou žáci ZUŠ). Protože některé okresy vůbec neuspřádaly okresní kola, byl z některých přímý postup zájemců (např. okres Chrudim, Semily, Trutnov, Náchod, Svítavy). U řady soutěžících se projevovalo, že nemají odborné vedení, nebo mají vedení nepoučené. Potvrdila se potřebnost takového oblastního kola soutěže pro její inspirativnost pro samotné soutěžící, srovnání úrovně, mnohdy i základní poučení. Pokud bude možné soutěž organizovat i v příštích letech, bylo by třeba pro soutěžící uspořádat rozsáhlejší seminář, případně i cyklický.

Perličky: pražským členům poroty málem ujel poslední autobus. Účastníci spotřebovali menší množství párků, než se předpokládalo. Jako ceny byla udělena malinká skleněná zvířátka a laureátům miniaturní originál malované vázičky.

Z POSUDKŮ POROTY K JEDNOTLIVÝM VÝKONŮM

Jan Z u s k a - Hradec Králové

Slavomír Mrožek: Utrpění knížete N
Edward Lear: Sovák a Micinka

Zvolil si dva humorné texty, ale zpracoval je rozdílnými a v obou případech vynalézavými i vkusnými způsoby. Learův Sovák a Micinka jsou důsledně dvyloženi v polohách vypravěče a obou postav a dokreslení ještě obměnami hry s rekvizitou. Mrožkovo Utrpění knížete N. stylizuje sdělovací způsob zcela odlišnými prostředky ve výrazném odlišení dvou rovin sdělení a neobyčejně lehkými suverénními přechody mezi nimi navzájem. Proti normě výslovnosti se prohrášoval v soutěžním vystoupení nedůsledným respektem švů slov.

Za porotu Jiří Hraše

Klára S e d l á č k o v á - Pardubice

Eva Bernardinová: Raněná řeč
Jiří Orten: Dívka a strom

V obou výkonech regionálního kola projevila interpretka výrazné úsilí po odhalení smyslu předloh a výrazné tlumočení svého postoje. V textu Evy Bernardinové projevila nejen přesné porozumění poměrně přehledné fabuli, ale především výrazný smysl pro specifický styl textu a mimořádný vkus, s kterým se ubránila přílišnému humorizování a špílcování a udržela projev v uměřené věcné rovině. V Ortenově textu projevila citlivost pro smysl a obraz, zejména v jasném východisku výkonu, méně v zpracování celého vývoje představy. Menší jistota výkonu dovolila proniknout do vystoupení nečistotám ve výslovnosti a akcentaci.

Za porotu Jiří Hraše

Denisa Ž i š k o v á - Kostelec n. O.

Karel Poláček: Statistika
Jakub Deml: Vlčí mák

V lehké oscilaci s jakoby hranou rovinou vytvořila vyprávění na Poláčkově textu, v němž se výrazný humor a ironie dívčího portrétu sráží s vážností a významností hrdinčiny úvah. Dramaturgicky zcela nečekané nastudování Demlova Vlčího máku vyvolalo v provedení mimořádnou pozornost a soustředění v mladém hledišti. Vypracován je v něm pečlivě dialog a zejména dívčí postava z jeho dvou postav. Zcela odlišná poloha projevu (na rozdíl od prvního výkonu) bude korunována úplným úspěchem, až domyslí a dotvoří nekonturovaná místa výkonu, jinak velmi kultivovaného.

Za porotu Jiří Hraše

Tomáš Komárek - Hradec Králové

E. Jandl: Německá básně (úryvky)

J. Síma: Fugasy

V montáži zlomků z Německé básně E. Jandla vytvořil mimořádně pevně konturovaný obraz, jehož výpověď dramaturgicky i výrazově postupně zpřesnil až do dokonalosti, jež by budoucně mohla hrozit až strojovou konstrukcí; přednášeč je si toho nebezpečí vědom a udržuje umně životnost obrazu. Šímovy Fugasy naproti tomu realizuje s půvabně svéráznou hravostí, jejíž prostředky udržuje neustále pod kontrolou a v jednotné stylové rovině.

Za porotu Jiří Hraše

Pavel Žatečka - Hradec Králové

Václav Hrabě: Hlava dívky

Josef Tejkl: Proti proudu

V próze Josefa Tejkla z technických důvodů zamínil plánovaný úryvek textu za jiné místo předlohy; dokázal v něm vyjádřit paradoxně víc, nežli text sám nabízel právě proto, že ovládá poslání celé textové předlohy a nastudoval její větší plochu. Výraznou kontrapozicí však srozumitelněji vyznačuje původně zvolené partie předlohy a porota doporučuje návrat k původnímu textu. Zcela jiný výkon byl nejen díky předloze, ale i volbě tónu veršovaný text Hlava dívky Václava Hraběte. Jímavě lyrický přístup dává výkonu impresivní ladění; v soutěžním vystoupení do té míry, až se počaly rozplývat pevné veršové kontury.

Za porotu Jiří Hraše

Antonín Fendrych - Hradec Králové

Josef Škvorecký: Reakcionář Khon

Bel Kaufmannová: Průběh porady uč. sboru

Předvedl dva zcela odlišné výkony, ačkoliv oba prozaické a v humorné poloze. Ve Škvoreckého úloze žák Vasil Krátkého (Reakcionář Khon) je kontrast postaven na důsledném a vkusném protikladu dvou postav a trvale přítomné falešné vážnosti vyprávění. Kaufmannové záznam pedagogické porady je proti tomu založen na objektivním sdělení objektivního zápisu, do něhož jsou rafinovaně náznakovými prostředky vpašovány charakteristiky zúčastněných diskutérů. Obě řešení jsou velmi přesná a zralá a většímu úspěchu obou výkonů brání technická nedozrálость hlasových prostředků.

Za porotu Jiří Hraše

Východočeská soutěž v recitaci BYLO děti

(Kolektivy byly zařazeny na přehlídce dětských divadelních, aloutkářských souborů v Ústí n. Orli.)

Termín: 7. - 9. 4. 1992

Místo: Hradec Králové

Účast: 95 soutěžících (ze 101 přihlášených)

74 osob pedagogického doprovodu

Porota: Eva Machková, Lenka Chytilová, Nina Martínková, Jan Dvořák, Jan Merta

Lektoři: Nina Martínková, Ema Zámečníková, Jana Portyková

Ocenění:

- I. ktg. - přímý postup:
Chutná Oldřiška - Valdice
Pokorný Jaroslav - Hradec Králové
- čestná uznání:
Radiměřský Michal - Polička
Matějka Tomáš - Hradec Králové
Vrabcová Diana - Hradec Králové
- II. ktg. - přímý postup:
Mencáková Jiřina - Žamberk
Kužel Matěj - Hradec Králové
- čestná uznání:
Bečička Michal - Trnava
Kučera Ondřej - Pardubice
Hájková Jana - Hradec Králové
- III. ktg. - přímý postup:
Špalková Dominika - Hradec Králové
Škraněk Michal - Hradec Králové
- čestná uznání:
Žiškova Denisa - Kostelec n. O.
Rieger Lukáš - Semily
Kudrnáčová Kristýna - Chrudim

Jednou větou:

Při organizaci byla uplatněna varianta s úspěchem využitá již druhým rokem v okrese Hradec Králové - využití dramatických her a cvičení v přípravné fázi dětí pro vlastní soutěž. Rozborový seminář byl veden zvláště s dětmi a zvláště s pedagogy, u třetí kategorie, kde byli vyspělí přednášeči - společně. Dobrá byla úroveň soutěžících ve II. ktg., výborná ve III. ktg. a nižší v ktg. I. (zřejmě se tu projevil menší zájem učitelů ZŠ o tuto oblast v současné době). Zastoupeny byly všechny okresy východočeského regionu.

Perličky: po "párkových zkušenostech" děti dostaly obložené housky, krabičkový džus a sušenky. Všechny děti obdržely vystřihovacího šášu, ocenění pak keramické hrnečky s pokličkou - hrnečky na dušičky, pro dušičky, na tajnosti, pro trápení ... Příjemnou atmosféru rušily jen odjezdy autobusů a vlaků.

Z POSUDKŮ POROTY

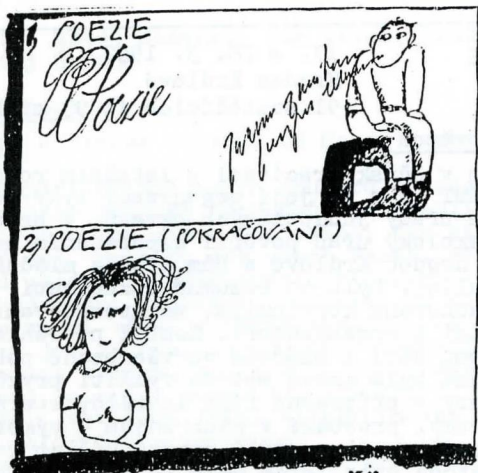
Jaroslav Pokorný - Hradec Králové

František Nepil: Jak se čerti žení

Temperament a vskutku všichni čerti ho ženou do tryskového tempa, které nezvládne technicky. Přesto díky živé fantazii a vypravěčské schopnosti (i zřetelné radosti, že může text dětem říct) působí výrazně a osobitě, zaujme.

Za porotu Lenka Chytilová

diplom pro účastníky

3. VÝCHODOČESKÁ SOUTĚŽ
V UMĚLECKÉM PŘEDNĚSĚ
MLÁDEŽE - HRADEC KRÁLOVÉ

7.-8.3.1992

PODĚKOVÁNÍ

Oldřiška C h u t n á - Valdice

Olga Hejtná: Klobouček

Jemný dívčí projev s nadhledem a zaujetím, dobrá volba textu; přirozená, má kontakt s diváky. Zřetelná stavba výkonu, s prózou si poradí. Představitelství i dobrá technická vybavenost.

Za porotu Lenka Chytilová

Matěj K u ž e l - Hradec Králové

J. London: Vlček
R. L. Stevenson: Cesta

Výběr obou stylově i obsahově odlišných textů prokazuje šíři možností recitátora. V obou textech prokázal schopnost sdělit posluchači svoje bohaté představy a udržet tak jeho zájem a vystavět celek. Celkový dojem byl místy narušen (zejména na začátku - tréma?) občasným šumlováním a sklonem k otevřeným vokálům.

Za porotu Eva Machková

Jiřina M e n c á k o v á - Žamberk

H. Doskočilová: Líný strakapoud
Čapek: Dášenka (O lidech)

Recitátorka projevila v obou textech smysl pro humor, citlivost a porozumění přednášenému textu i schopnost vystavět svůj přednes. Mluví pěkně a čistě, poněkud ruší příliš výrazná mimika, která patří zřejmě k jejím návykům.

Za porotu Eva Machková

Dominika Š p a l k o v á - Hradec Králové

Romain Rolland: Petr a Lucie
Robert Fulghum: Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce

Dominika Špalková přesvědčila především v úryvku Rollandova textu Petr a Lucie o své schopnosti kultivovaně, zpracovaně přenést svůj intimní, citový vztah k textu na posluchače s plným postižením jeho všech poloh a nuancí. Její výkon byl soustředěný, zcela uvolněný a v křehkosti svého sdělení zasáhl všechny dětské i dospělé posluchače. Ve Fulghumově textu porota doporučila výraznější odlišení interpretace textu z pohledu soudce a pavoučice. Volba tohoto textu přesvědčila o možnostech rezerv a tušené šíři rozsahu talentu. Je škoda, že při tak kvalitním výkonu zůstává stranou péče o výslovnost. Zejména široké vokály jsou slabinou přednášečky. Výkon patřil ke špičkovým v této kategorii.

Za porotu dr. Jan Dvořák

Michal Š k r a n ě k - Hradec Králové

Ludvík Aškenazy: Pohádka o pohádkáři
Laurence Ferlinghetti: Dva popeláři na nákladáku, dva krasavci v mercedesce

Jednou z hlavních předností M. Škránka je schopnost navázat okamžitě bezprostřední kontakt s publikem, zaujmout je a v dobrém slova smyslu mu "vnutit" svoje chápání a pojetí textu. To platí především o textu Ferlinghettiho, kde se interpretovi daří zajímavě rytmicky členit text a využívat jeho obraznosti. V Pohádce o pohádkáři je částečným problémem určité zjednodušení textu na "mravoučný" příběh bez postižení jemnějších a relativizujících momentů. Tato připomínka ovšem vyplývá spíše obecně z obtížnosti tohoto textu pro danou věkovou kategorii.

Za porotu dr. Jan Dvořák

V oblasti recitace a uměleckého přednesu pořádal IMPULS ještě dvě okresní kola:

BYLO *Okresní soutěž v uměleckém přednesu mládeže*

Termín: 20. 2. 1992
Místo: Hradec Králové
Účast: 35 soutěžících (z 42 přihlášených)

Jednou větou:

Samotné setkání proběhlo velmi dobře, bez organizačních těžkostí a v příjemném prostředí hradeckého Klubu 3. Problémy se však ukázaly v přípravě. Přesto, že propagace soutěže ze strany IMPULSU byla volká, zpětný zájem nebyl adekvátní. Řada škol a zařízení nereagovala vůbec, převaha byla hradeckých. Svědčí to o malém zájmu o tuto oblast ze strany mladých lidí, nebo se projevil nezájem škol a zařízení? Neúspěšnější se ukázalo přímé pozvání dle evidence IMPULSU i zaslání informací na loňské účastníky. Vzhledem k tomu, že řada okresů ve východočeském regionu tuto soutěž vůbec neuspořádala (viz zpráva o východočeské soutěži), jeví se tento problém obecnější. V některém z příštích čísel bychom rádi na toto téma uspořádali anketu.

Perličky: Neúspěšnější ve stravování byly přijaty koblihy. Všichni účastníci obdrželi kolibříčí vydání poezie v kůži vázané. Objevil se nový, rasantní studentský soubor z gymnázia J. K. Tyla z Hradce Králové. Slibující byl kolektiv ZUŠ Na Střežině z HK s Hadrářovou cérou.

BYLO *Okresní kolo v recitaci dětí*

Termín: 17. a 18. 3. 1992
Místo: Hradec Králové
Účast: 91 soutěžících (z 93 přihlášených)

Jednou větou:

Soutěže v dětské recitaci v letošním roce vyhlášovalo MŠMT ČR a za její organizaci byly zodpovědné školské úřady jednotlivých okresů. V hradeckém okrese školský úřad pověřil uspořádáním soutěže IMPULS Hradec Králové a Dům dětí a mládeže v Lužické ulici. Bylo to rozumné rozhodnutí, protože byla zachována kontinuita, zainteresování poučení odborníci i organizátoři. Soutěž proběhla v prostorách Domu dětí a mládeže ve všeobecné pohodě. Ověřována byla znovu metoda využití prvků dramatické hry v přípravné fázi soutěže, která zbavuje děti trémy, probouzí v nich zájem o výkony druhých, z dětí při soutěži pomáhá udělat kolektiv atd. Metoda byla letos dále rozvíjena. Tato praxe je samozřejmě náročná jak odborně (musí být vhodní lektori), organizačně i finančně. Ale vyplácí se.

Perličky: Děti nechtěly ze soutěže domů - některé paní učitelky se zlobily, že nemohou být přítomny dramatických cvičení společně s dětmi - prvně byli všem dětem rozdáni "šášové" z IMPULSU, vydání k této soutěži. Děti obdržely spoustu krásných knížek, postupující pak zvonečky na cestu do dalšího kola a všichni ještě publikaci o Hradci od DDM.

BYLO

Východočeská
přehlídka loutkářských
souborů

Termín: 21. - 22. 3. 1992
Místo: Lomnice n. Pop.
Účast: 11 souborů + 1 host
 celkem 98 účastníků
 pěkná návštěva dětských diváků

Vystupující soubory:

HAD Hradec Králové - D. Illich: ČERTA A ŠVEC
 BRUM Broumov - KAŠPÁREK, ČERTA A SPOL.
 HAM Hradec Králové - J. Záček, J. Vodnanský:
 ŽIVOT JE PES
 POLI Hradec Králové - J. Polehna: ČERTA A KÁČA
 BODI Jaroměř - F. Wenig: V ŘÍŠI PIMPRIAT
 MAK Svitavy - D. Fischerová: JAK DÁL
 ZUŠ Trutnov - A. Rodrová - A. Pechová:
 POHÁDKA NA DRAKA
 "C" Svitavy - K. Šefrna - M. Cervantes:
 TAK TROCHU...
 ČMUKAŘI Modřišice - Saki: LÉČBA NEKLIDEM
 ZUŠ Nové Město n. M. - J. Danková - V. Bláha:
 O PŘEKRÁSNÉM PASÁČKOVI
 IS Lomnice n.P. - M. Kracík - Š. Kadlubík:
 KREJČÍ KRÁLEM
 BOŘIVOJ Praha - A. Vostrá: JAK SE HLEDAJÍ PRIN-
 CEZNY

Ocenění:

1. přímý postup na LCH - "C" Svitavy
2. další návrh na LCH - Čmukaři Modřišice
 POLI Hradec Králové
 MAK Svitavy
3. návrhy na LCH - do programu pouti:
 - ZUŠ Trutnov
 - ZUŠ Nové Město n. M.
 - POLI Hradec Králové
4. postup na přehlídku do Litvínova
 - IS Lomnice n. P.
5. na Čechovu Olomouc - MAK Svitavy

Porota:

Jan Merta, Matěj Kopecký, Jan Císař, Vladimír Zajíc, Matěj Šefrna

Jednou větou:

Tentokrát - "mnoha větami" od Honzy Mertý.

Jedenáct přihlášených souborů a jeden hostující naplnilo program východočeské přehlídky rozmanitými představeními. Kdo chtěl, tak si na své jistě přišel. Bylo to ode všech forem. Představení hraná maňasky, marionetami, plošnými loutkami, šitými hadrovými loutkami, loutkami na hůlkách, manipulovanými věcmi i představeními, ve kterém se loutky jen mihnou. Od souborů začínajících, až po inscenace souborů zkušených. Představení veselá a hravá, ale i s působivou atmosférou a tématy vážnými, vyvolávajícími silné hluboké zážitky a sepětí hlediště s jevištěm.

Prvotní obava, se kterou na přehlídku vřdycy jezdíme, tj. aby přehlídka vyšla, aby měla dobrou úroveň, aby přinesla něco nového a podnětného, aby dokumentovala, že to není v našem regionu s loutkovým divadlem zas tak zlé, se s časem, jak přehlídka probíhala, pomalu vytrácela. Vzestupná tendence kvality tu zase fungovala a myslím, že většina z nás odjížděla z přehlídky, jako vždy, s dobrými pocety. Jediná piha na kráse přehlídky se objevila hned na počátku a Mirka Císařová z toho byla málem "na mrtvici", když se těsně před přehlídkou zjistilo, že z důvodů porouchaného kotle ústředního topení se nemůže hrát v Tylově divadle, kde se většina představení měla odehrávat.

A musí se urychleně najít náhradní řešení. To se našlo v sále Živnodomu, v sále, kde není jeviště. Ale s tím si již poradili loutkáři samotní a i v těchto narychlo změněných podmínkách našli si své místo na hraní. Bylo obdivuhodné, jak rychle dokázali broumovští postavit svoji skládací marionetovou scénu (a jen marionetář ví, o co jde), na stolech a připravit tak prostředí zájezdové scény.

Sobotě dominovala představení dvou našich nejčastějších reprezentantů. A to souboru "C" Svitavy - inscenací TAK TROCHU na motivy Cervantesova románu Don Quijot. Jediné představení, které se hrálo v nevytopeném studeném Tylově divadle, kde jsme seděli v bundách se šálami na krku, kde se hrálo kvůli klavíru, představení filozofující a vytvářející atmosféru hlubokého soustředění a prožitku, ve kterém se soubor spolu se Cervantesem zamýšlí nad věcmi obecnými a také vede dialog se sebou a shrnuje tu v zamýšlení celou svoji dvacetiletou divadelní zkušenost. - A pak představení modřišických Čmukařů, na jevišti Sdruženého klubu, kteří po lonském úspěchu, opět vytvořili překvapivě působivou, zajímavou inscenaci, ve které v šesti dramatizovaných příbězích ze Sakiho knížky LÉČBA NEKLIDEM, podrobují neúprosné posměšné kritice vztahy v lidské společnosti a prezentují je na úrovni jim vlastní. A co víc. Rozmnožili své řady o několik mladých lidí, kteří jim jsou na jevišti naprosto rovnocennými partnery a v divadelním myšlení dokonce jakoby přinášeli do souboru jinou novou kvalitu, která cestu souboru povyšuje, skrze vzájemné porozumění a souznění.

Po takto silných zážitcích srdnatě nastoupila na jeviště mladá herečka v individuálním výstupu O PŘEKRÁSNÉM PASÁČKOVI v režii V. Bláhy, se kterým se tak opět po létech setkáváme při loutkovém divadle. V parafrázi na lidovou píseň nabídli zpočátku zajímavou podívanou, která ke konci ztrácí poněkud divákův zájem, byvše vedena ve stále stejné dramatické rovině. Představení trochu ublížilo zařazení až na závěr sobotního pořadu, v nočních hodinách. Abych nezapomněl, a na tom studeném jevišti Tylova divadla, zahrály (tentokrát kvůli base) před Čáčkem členky Maku svoje představení sestavené ze tří miniatur, dramatisací předlohy D. Fišerové JAK DÁL. Příjemné a milé představení, které prohrálo naše promrzlé kosti, ukázalo po lonské velké komedii, že doménou tohoto souborku jsou právě takové drobničky, kterými jeho členky dokážou na diváka přenášet silný estetický zážitek a potěšení a skrze to i vůbec se navenek neprosazující poučení. - Svým osobitým humorem nás pobavili dva z divadla Poli. Klauniádou o tom, co se všechno může přihodit při poutovém maňaskovém představení ČERTA A KÁČI. Základní příběh, který tu zaznívá ve velice jednoduché podobě, řešení maňasky, je tu východiskem pro veselé a nápadité jednání dvou klaunů, J. Polehni a D. Illiche. - Nově se na přehlídce představil minisoubor Ham, jehož pásmo poezie ŽIVOT JE PES J. Záčka a J. Vodnanského, ilustrované šitými loutkami psů, humorně promlouvá o jejich životě a míří hlavně do řad dětí. Škoda, že tu řada nápadů není zcela využita. Hře chybí řád myšleného záměru, řád "příběhu", který by představení vedl čitelněji k cíli. Představení je ale dobrým východiskem k dalšímu pokračování v tvorbě pro děti. - Po létech jsme se také na jevišti setkali s Alenou Rodrovou - bývalou členkou Čmukařů, která ještě se dvěma dětmi sehrála veselé příběh o draku se dvěma hlavami a jejich vzájemném soužití. - Na přehlídce se opět objevil soubor Had, který v novém obsazení předvedl vlastní dramatisaci pohádky ŠVEC A ČERT. Počáteční nezájem se tu hlavně projevila v dramatisaci, ve verbálním tlumočení příběhu a v rozporném řešení scény, která loutkohercům zbytečně znesnadňovala rozehrávání loutek. - Představení KAŠPÁREK, ČERTA A SPOL. broumovského souboru, jehož akceschopnost jsem už obdivoval na začátku, působilo tentokrát sevřeněji a určitěji, než na okresní přehlídce v Jaroměři. Se souborem, který již dříve byl průkopníkem komediálnějšího pojetí marionetového divadla se tedy opět rádi setkáváme. - Jaroměřští mě mile překvapili, když poznámky, které byly řečeny o výstavbě příběhu v Jaroměři nepřehlédli a reagovali na ně. Představení V ŘÍŠI PIMPRIAT tak dostalo smysl, příběh tu je čitelný a čitelné tu je i téma. Téma o prá-

telství loutek - hraček. A skrze toto přátelství má prožitě dobrodružství působit na diváka. (! Hraje se tu o loutkách - hračkách, ne loutkami o postavách!) A je otázka, jestli tomuto principu, který je tak vlastní Wenigovi i jeho uplatňovanému humoru (hlavně u loutky Mrni) děti rozumí a jej přijímají. Ale hra má významný přínos pro soubor a jeho herce. Pomohla jim vystoupit z anonymity, opustit kukátko a rozdělenou interpretaci a hrát na forbině odkrytě, každý sám za sebe. - Třetí marionetová inscenace se objevila na přehlídce v neděli dopoledne. A to inscenace místního souboru KREJČÍK KRÁLEM. Souborem upravená a přizpůsobená hra nejen pro své podmínky, ale i ve smyslu jeho chápání divadla. Bude pravda, když řeknu, že např. jaroměřští vodili loutky lépe ve smyslu marionetového řemesla. Ale lomnický soubor tu neprezentoval loutky a to, co ony dovedou, ale prezentoval nám divadelní pocit. Pociť dynamického, dramatického, veselého, vitálního divadla, ve kterém jakoby nedostatky pramenící možná i z jisté naivity, nezkušeností, šly stranou a nebyly najednou tak důležité, jako samotný záměr a samotné cílení celé práce. Ten silný základní úmysl jakoby sjednocoval i na první pohled jevící se disproporce některých výrazových prostředků. Pro jejich vývoj, pro vývoj práce souboru je teď nesmírně důležité, pokud k tomu již nedošli sami, aby si uvědomili, v čem spočívalo úspěšné přijetí jejich inscenace. A jemu aby podřídili zpřesňování práce s marionetami.

Teď může někdo namítnout, že jsem nechal v tomto povídání velký prostor marionetám na úkor jiných představení. Ale já si myslím, že je nutné o těch věcech mluvit šířeji a taky si myslím, že jim jsme přece jenom něco dlužni.

Na závěr se nemohu nezmiňovat o závěrečném představení hostujícího souboru Mirky Vydrové, který sehrál vynikající maňáskové představení na motivy pohádky o Dlouhém, Širokém a Bystrozrakém (zde Bystrouchý), a který je rozehrál bohatstvím výrazových prostředků, herectvím, radostí z tvorby do veselé podívané, která ještě mimoto vtipně aktivizuje diváka při záchraně princezny. (Kamínek mám ještě dnes v kapse.)

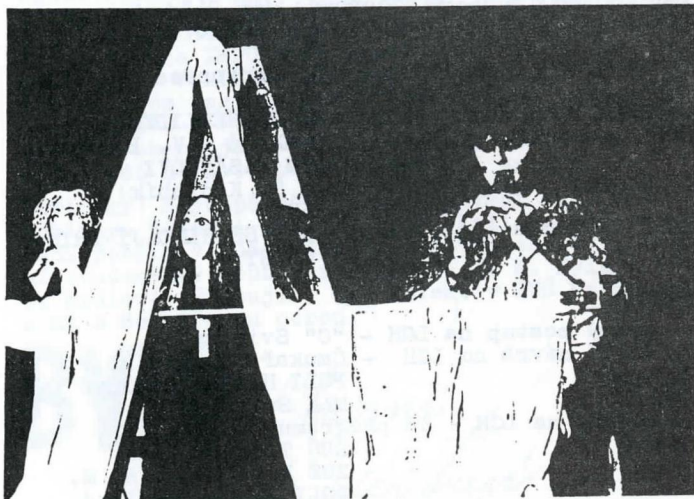
Je to dlouhé povídání. Ale přehlídka byla přece fajn. - A za rok snad zase nashledanou!

P.S. Přehlídka by mohla nést i název Přehlídka ztracených a opět nalezených, neboť kolik souborů a lidí se zase po letech na této přehlídce objevilo?

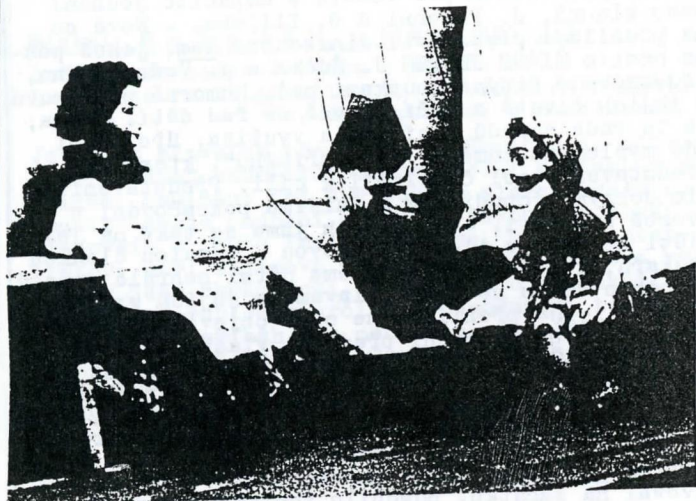
Jan Merta

HAM - Hradecké Králové
"Život je pes"

ZUŠ - Nové Město /M.
"O krásném písařkovi"

BODI - Jaroměř
"V ústí pimpulat"

J. POLEHNA
Bohuzel bua Merta a kavi!

BYLO Východočeská přehlídka mladého divadla "AUDIMAFOR"

Termín: 27. - 29. 3. 1992
Místo: Turnov
Účast: 13 souborů + 6 skupin ZUŠ Hradec Králové
celkem 20 představení
cca 170 osob + místní diváci

Vystupující soubory:

ZUŠ Nové Město n. M. - V. Hrabě: **BLUES PRO VLADIMÍRA MAJAKOVSKÉHO**
- J. Daňková - V. Bláha:
O PŘEKRÁSNÉM PASÁČKOVÍ

JUNIOR Úpice - dr. J. Krása: **VRAŽDA NA STATKU**
GYMNÁZIUM Hradec Králové: **MRÁZ JE NEJLEPŠÍ DĚDA**
KRAKONOŠ-ŠTOVÍCI - Vysoké n.J. - F. Brüstl:
BRAMBOROVÝ DEN

ÚPS U CHCÍPLÉHO ZAJÍČKA Hradec Králové - S. Witkiewicz: **BLÁZEN A JEPTÍŠKA**

Volné sdružení pardubických amatérů - A.P. Čehov:
NÁMLUVY

Jumping Hamada Pardubice - **TANCUJ, KDYŽ VE VĚTRU ZNÍ ZVONEK**

SUP Pardubice - Jošimoto Imae: **HRA NA HONĚNOU**
aneb **ZEBRY**

ZUŠ Moravská Třebová - J. Kašpar: **TULIKRÁSKA**

ZUŠ Trutnov - J. Pechová-A. Rodrová: **POHÁDKA NA DRÁKA**

Čmukaři Modřišice - Saki: **LÉČBA NEKLIDEM**

Bez nich (dříve Obsazeno) ZUŠ Hradec Králové - Aristofanes-Dvořák: **LYSISTRATA JE KDYŽ...**

ZUŠ Hradec Králové - H. Krejčí:
STRAŠLIVÁ ZKÁZA RODINY PRŮVODCE PO SOPCE aneb **STRAŠLIVÁ ODPLATA LEHKOMYSLNÝM LÁBUŽNÍKŮM**
- H. Krejčí: **HADRÁŘOVA CÉRA**
- Carmen Bernos de Casztold: **MODLITBY Z ARCHY**
- Woody Allen: **POSTAVA KUGELMASSE**
- V. K. Klicpera: **ROHOVÍN ČTVERROHÝ**
- D. Martinovský: **ANGLIE**

Porota: Luděk Richter, Karel Tomas, Jan Císař, Miloslav Kučera

Ocenění:

- Postup na Šrámkův Písek
 - JUMPING HAMADA Pardubice
 - Čmukaři Modřišice
 - "C" Svitavy - z loutkářské přehlídky
- Postup na Wolkrův Prostějov

SUP Pardubice
(konzultovat možnost do širšího výběru - ZUŠ Hradec Králové - HADRÁŘOVA CÉRA a MODLITBY Z ARCHY)
- Další ocenění přehlídky

KRAKONOŠ-ŠTOVÍK - ocenění za kolektivní tvorbu Vysoké n. Jiz.
Alena Rodrová (ZUŠ Trutnov) - za osobní podíl na inscenaci
JUNIOR Úpice - za dramaturgický objev

ZUŠ Hradec Králové (ANGLIE) - za kolektivní tvořivost

ZUŠ Hradec Králové (HADRÁŘOVA CÉRA) - ocenění za celek inscenace

Jednou větou:

Přehlídka, která patří organizačně k nejnáročnějším (prakticky se blíží k Inspiraci), pořádaná ve zcela novém místě (po Pardubicích a Kostelci n.O.) Díky patří především Dádě Weissové a celému souboru Čmukařů, ale i městskému úřadu a místnímu kulturnímu zařízení. Program nabitý k prasknutí (přijato bylo vše, co se přihlásilo - nejsou předkola v okresech - letos ostatně bolest všech přehlídek) až na maximální hranici únosnosti. Ale program zajímavý a různorodý. Semináře pouze pro zájemce. Krásné ceny od místních sponzorů. A kupa mladých na jedné hromadě - což bylo radostné - ale neslo i problémy (chování v ubytovacích prostorech podle zpráv při vyúčtování nebylo vždy na potřebné úrovni).

Dále přetiskujeme informaci o akci od prof. Císaře pro Pochoden. (Vyšlo 17. 4. 1992).

V y j í m e č n á z á l e ž i t o s t

Dnes už skutečně není běžné, aby se o víkend (od pátečního večera do nedělního poledne) sešlo skoro dvě stovky amatérských divadelníků jednoho regionu a v nabitém čase pro sebe i další zájemce sehráli dvacet představení a ještě v pozdních nočních (či časně ranních) hodinách z vlastního rozhodnutí a se zaujetím hovořili o divadle.

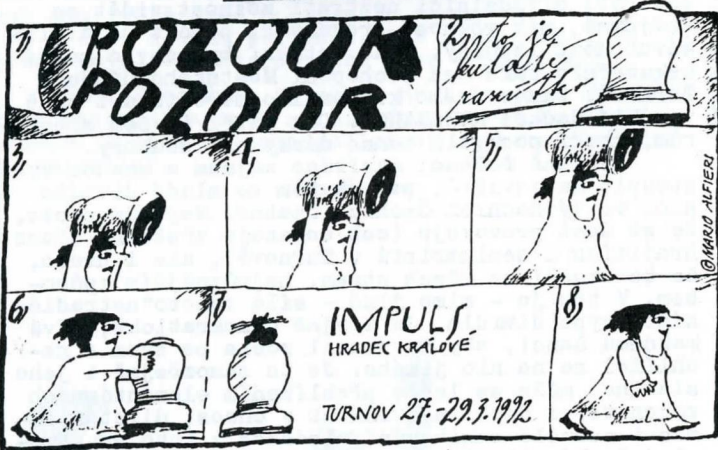
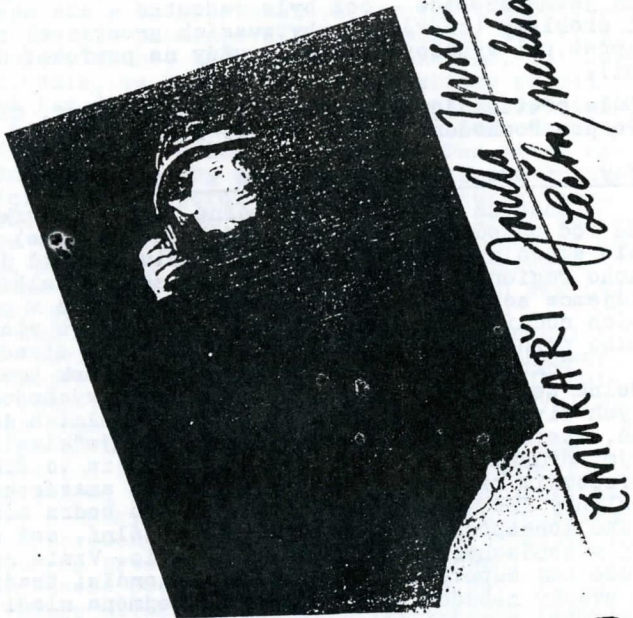
Pokračuje tu za zcela nových podmínek pravidelné setkávání mladých "netradičních" východočeských divadelníků převážně na půdě divadelních druhů, které se tak či onak vymykají různým "klasickým" druhům divadelního jazyka. Patří za to díky především královéhradeckému středisku amatérské kultury IMPULS, které si vzalo na svá bedra hlavní tíhu koncepční, organizační i materiální, což není v současných podmínkách jistě málo. Vzalo na sebe tak odpovědnost za to, že regionální tradice a svazky nebudou zpřetrhány a že zejména mladí amatérští divadelníci neztratí možnost vidět se vzájemně, mít možnost srovnávat, poučit se a získávat nové impulsy. Celé setkání by nebylo možné uskutečnit také bez pochopení Městského úřadu v Turnově, Turnovského kulturního střediska i nově vzniklé Nadace REZONANCE. Díky patří i všem sponzorům, kteří poskytli cenné dárky pro soubory.

Upřímně řečeno: nazíráno zájmem a snahou vystoupit na jevišti, pak na tom to mladé divadlo není ve východních Čechách špatně. Nejenom proto, že se dost provozuje (což dokazuje zřetelně účast hrajících i seminaristů v Turnově), ale i proto, že to zkouší ze všech stran, nejrůznějšími způsoby. V tom je - mimo jiné - síla tohoto "netradičního" typu divadla. Je krajně demokratické, dává každému šanci, aby to zkusil zcela po svém a neohlížel se na nic jiného. Je to samozřejmě i jeho slabina: může se lehce přehlížením elementárních zákonitostí divadla zvrhnout v chaos, diletantismus i neumělé exhibování. Ledacos z toho se samozřejmě objevilo i v Turnově, ale s tím už se musí počítat. Neboť mnohé jde na vrub nezkušenosti, hodně pak na vrub přirozené a dravé mladé touze využít divadla k boření všech hrází a všech konvencí. I proto je tak třeba, aby se podobná setkání realizovala, aby se problémy vyjasňovaly a analyzovaly třeba právě v těch nočních ranních diskusích.

Na druhé straně tu ovšem byly i soubory, jež jsou schopné vytvořit inscenace špičkové, přesahující už pouze regionální úroveň. Za všechny - nebo především - je třeba jmenovat dva: Čmukaře z Modřišic - Turnova (mimořádně - podíleli se nezanedbatelně i na organizaci přehlídky!) a Jumping-Hamadu z Pardubic. První - svým původem, tradicí i výrazovými prostředky - vlastně soubor loutkářský, tentokrát zpracoval několik Sakiho povídek, spojil je pod názvem LÉČBA NEKLIDEM a předvedl zvláštní černý humor zneklidňující průnikem do krutých poloh všedního života. Druhý pak je nesporně na amatérský soubor dobře připraven svým o-

vládním tělesného materiálu na to, aby se pohybem pokoušel vyjevit nejnítěrnější autentické polohy a použít divadlo - zřejmě - také jako prostor pro duševní terapii. Jenom rozpětí mezi těmito dvěma předními soubory a jejich inscenacemi ukazuje, co všechno dnes může obsahovat pojem "netradiční mladé" divadlo. Uvědomíme-li si, že navíc v tom demokratickém, často i chaotickém hledání a tápání je především snaha, touha komunikovat o sobě, mezi sebou a s jinými o tomto světě, pak takové setkání mladých divadelních amatérů přesahuje možná i rámec divadla. Je v něčem čímsi jako malou sondou do myšlení a citění nejmladší generace. Už za to takové "širší" regionální setkání stojí a lze si jen přát, aby nebylo poslední.

Jan Císař

SOUBOR

Dáváme Vám tímto písemně potvrzení o tom, že jste se zúčastnili východočeské přehlídky mladého divadla "AUDIMATOR" s představením

Deěkujeme a těšíme se na to příští (představení i setkání)!

BYLO

Východočeská přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů

- Termín:** 3. - 5. 4. 1992
Místo: Ústí n. Orł.
Účast: 13 kolektivů (18 představení) celkem cca 295 účastníků
- DDS ZŠ Bystře u Pol. - V. Plívová-Šimková: O PRINCEZNE ZÍVALCE
- DDS ZŠ Miletín - K.J.Erben: JABLOŇOVÁ PANNA
- ZUŠ Na Střezině Hradec Králové -
 - J. Čapek: POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE
 - H. Ch. Andersen: CÍNOVÝ VOJÁČEK
 - J. Werich: LAKOMÁ BARKA
 - JASON A JASONKA (na motivy bří Grimů)
- ZUŠ Žamberk - ČÍ HOLKA BUDE (lidová poezie)
 - VE ČTYŘECH (F. Hrubín)
 - OSTROVY (pásmo nonsensové poezie)
- DDS DDM Chlumeč n.C. - A. Vostrá: JAK SE PRINCEZNA VDÁVALA
- DDS HUDIS gymnázia Hořice v P. - R. Hradecká" OBYČEJNÝ DĚTSKÝ DEN
- DDS ZŠ Ležáků Hlinsko v Č. - M. Macourek: MAKARÓNY JDOU NA PROCHÁZKU
- ZUŠ Rychnov n. K. - H. Ch. Andersen: VZKVĚTÁJÍ RŮŽE V ÚDOLÍCH
 - J. Talafant a spol.: NAŠE MILOVANÁ DČERUŠKA
- RSŠD Sobotka - I. Hurník: DIVNÉ JMÉNO
- Porota:** Eva Machková, Libuše Nováková, Nina Martínková, Jaroslav Provazník, Jan Merta

- Ocenění:**
- Postup na národní přehlídce do Prachatic:
 - Recit. studio Šrámkova domu Sobotka - DIVNÉ JMÉNO
 - ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - LAKOMÁ BARKA - do širšího výběru
 - Postup na národní přehlídce dětské recitace a recitačních kolektivů do Ústí n. O.
 - ZUŠ Žamberk - OSTROVY, ČÍ HOLKA BUDE

- Jednou větou:**
- Více větami se dále zamýšlí Honza Merta. Proto pouze poznámky a zajímavosti.
- buffet zajišťovalo Středisko kulturních služeb Ústí n. O. na nejvyšší kulturní úrovni. Středisko pak zejména prostřednictvím Nadi Gregarové přispělo podstatně k celé organizaci přehlídky
 - díky též Kulturnímu domu - zejména pánům technikům, díky i věčně usměvavým paním šatnářkám
 - přehlídka byla prvně po mnoha letech celý víkend!!! Při nejlepší vůli se jinak představení nevešla
 - děti z Police, které hrály už v pátek, odmítly odjet a strávily dvě noci na podlaže ve spacákách
 - rozborový seminář v sobotu skončil v 1.00 hod. v noci

Zamyšlení Honzy Mertý

Osmnáct souborů se přihlásilo a bylo zařazeno do programu dvaapůldenní přehlídky příkladně organizované Střediskem amatérské kultury Impuls - Mirkou Císařovou a Střediskem kulturních služeb Ústí n. O. - Nađou Gregarovou. Okresní přehlídky se v těchto oborech nekonalý, a tak kdo se přihlásil, byl zařazen. Hlavní je, že mohl být zařazen, díky obětavému úsilí organizátorek.

Početná účast bez předchozího výběru přinesla na přehlídku inscenace různých kvalit, typů a žánrů. Účastníci přehlídky - soubory a seminariště, měli alespon z čeho čerpat poučení, neboť rozmanitost představení přinesla řadu podnětů, nutících ke srovnávání i k zamyšlení. Důležité to bylo zejména pro ty, kteří tu byli poprvé a pro které byla přehlídka zatím jediným zdrojem informací a kterým tato zkušenost z představení a seminářů pomůže orientovat se v současných proudech tvorby dětského divadla a přednesu.

V těch 18ti představeních jsme viděli několikrát i několik vystoupení od téže vedoucí a mohli jsme tak porovnávat styl i způsob její práce s dětmi. - Jednou z nich byla i Olga Štraadová, která na přehlídku přivezla tři pásma poezie. Z nich dvě (lidové a nonsensové poezie) byla vybrána na národní přehlídku recitačních souborů. Její vystoupení nesla punc cílevědomé práce s dětmi. Zaujala ve všech třech pásmech kultivovaností, hravostí a úrovní dětského projevu. Přesným zaměřením jejich skladby, pointováním veršů a jejich rytmizací a výtvarným, nápaditým využitím předmětů a věcí v souladu s předváděnou látkou, se kterými děti zacházejí a si hrají a jejichž prostřednictvím je poezie zprostředkovávána. - Stejně zařazení na postup se dostalo Macourkovým Makaronům z Hlinska, které zaujaly slibným projevem dětí a hlavně jednoduchým, překvapivým a vtipným řešením zápletky této poetické povídky. - Stejně vtipné a na úrovni bylo dramaturgické vyprávění Humrikovy povídky DIVNÉ JméNO sobotekých dětí. Humorné, svěží představení zprostředkovávající radost a potěšení z úrovně dobře vedených dětí i vtipné a veselé dramaturgické předlohy. Představení bylo vybráno pro Prachatice. - Ema Zámečnicková (ZUŠ Na Sřežině, Hradeč Králové) přivezla letos tři dramaturgická vyprávění, z nichž nejvýznamnější na sebe upozornila LAKOMÁ BARKA v provedení dvou děvčat, kde podíl divadelně byl největší a nastolený řád tu byl dodržován nejjednodušší a nejdůslednější. Byla tu vytvořena řada hereckých příležitostí, které jsou v souladu s humorem předlohy na dobré úrovni naplnovány osobitým i komediálním vkladem obou talentovaných děvčat. Představení navrženo jako náhradní pro Prachatice.

Loutkové divadlo se na letošní přehlídce mnoho neprosadilo. Ani počtem (2 představení), ani úrovní. I když obě představení nabízejí dobrá východiska a předpoklady. V představení JAK SE PRINCEZNA VDÁVALA dominuje nápaditě a vtipně dramaturgicky zpracovaná literární předloha, která však v realizaci zůstala hraním šitými loutkami i dovednostmi dětí poněkud za úrovní scénáře. Realizace pohádky JASONKA A JASON nabídla více ve výtvarném řešení scény, loutek i v základním výtvarném nápadu začarování Jasonky, než v dramaturgickém zpracování. Příliš zjednodušený příběh téma o oddané a věrné náklonnosti nezprostředkovala.

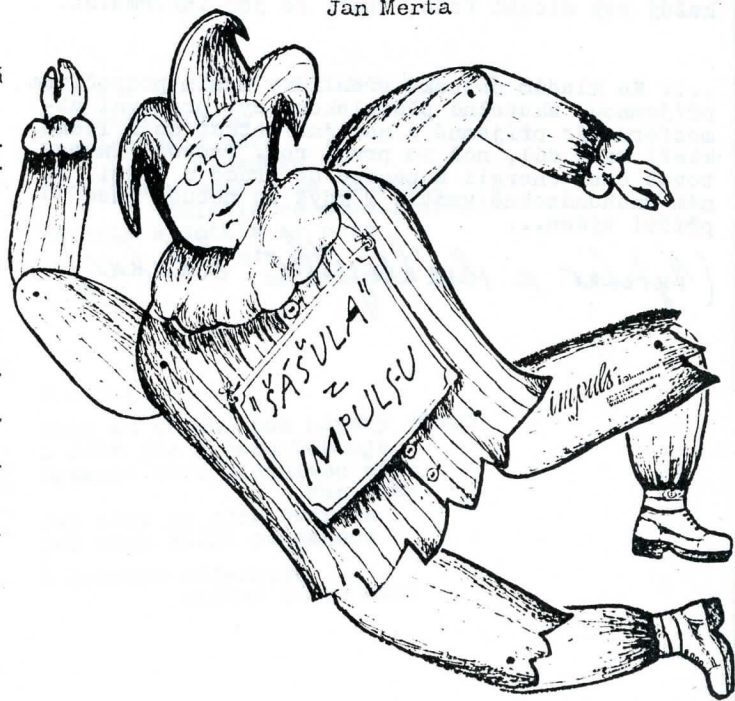
Dvě rychnovská představení Evy Žatečkové přinesla jisté základní inscenační problémy, pramenící z nezkoušenosti práce s dětmi. Ale to, co nabídla, je hodno pozornosti jako východisko další práce. NAŠE MILOVANÁ DCERUŠKA - je představení ponechané ve všem všudy dětem. Od napsání textu až po realizaci. Pro diváky přineslo nepoučecnou, nesrozumitelnou, až bláznivou podívanou. Děti si však hrály zaujatě, bez známky improvizace, ale s pocitem zažitého představení. Je škoda, že tato vyjimečná aktivita nebyla vhodně usměrněna a využita ke sdělení i k poučení dětí. - VZKVEŠTĀJÍ RŮŽE V ÚDOLÍCH - je pak smutné až chmurné dramaturgické vyprávění na motivy Sněhové královny. Andersenovy myšlenky jsou tu říkány tiše, jakoby pro sebe. Bílé a červené lehké látky,

které hrající dívky používají na podporu vyznění myšlenek, nepřinesly ani jejich zvýraznění, ani zřetelnější představení. Na diváky byla přenesena tíživá atmosféra a z příběhu pak jen slabě znějící poznání o stále přítomných střípících rozbitého zrcadla jako varování. Lze litovat, že vše, co bylo jistě míněno v dobrém úmyslu, zůstalo nepředáno. - OBYČEJNÝ DEN hořických gymnazistů působil zmateně a nepřesvědčivě. Příčina je v nekvalitní autorské předloze, v režii i v neumělém jednání dětí. - O to zajímavější byla ukázka čistě účelového vystoupení DEN JEDNÉ RODINY, ve kterém děti z Z trutnovské ZŠ předvedly pásmo sestavené z toho, co se naučily v hodinách německého jazyka, spojené nosnou linií minipříběhu. Divadelně sice nepoučecné, ale inspirativní pro praktické využití dramatické výchovy při výuce jazyků. Vhodné jako podnět a upozornění na možnosti a jejich rozvíjení.

Na samý závěr čtyři představení dětského "cinoherního" divadla, která na sebe v tekovém počtu upozornila na přehlídce. Co měla ona představení společné, byl velký zájem dětí hrát divadlo. Společný problém je však v dramaturgii i způsobu realizace. A ten tu řešen nebyl. Snad v jediném - JABLOŇOVÉ PANNĚ - neumylně, vlastní dramaturgizací Erbenovy pohádky. Ostatní tři hry jsou postarší texty založené na verbálním řešení situací a vykonstruovaných zápletkách. V prvních dvou - Z PEKLA ŠTĚSTÍ a O PRINCEZNE ZÍVALCE oba soubory nedostatků textů nepřekonalý a prostě je jen reprodukovaly bez hlubšího záměru. Představení ZKOUŠKY ČERTA BELÍNKA (letitý text padesátých let, tehdy často hraný dospělými pro děti) pak působil poněkud archaicky, jako herecky naplněná interpretace, na úrovni možnosti dětí, kde dominuje snaha dětí obstat v poctivě sehračem divadle a vážně pojaté hry dospělých pro děti. Děti se tu pohybují v rolích dospělých. Jejich píle a aktivita by mohla být v jiném typu představení využita účelněji. - Naproti tomu ZŠ Miletín v JABLOŇOVÉ PANNĚ volí, možná neuvědoměle, jeden ze způsobů řešení dramaturgických problémů. Dramaturgizací nosného textu Erbenovy pohádky. Kvalita předlohy vede tento soubor k cíli. Chybí mu však poučenost divadlem a dramatickou výchovou. Jedná se v podstatě o "školní divadlo", ve kterém převládá naivní přístup k divadlu. Ale diváky si získává zaujatostí a hlavně čistotou úmyslu, se kterou je představení vytvářeno. Proto působí příjemně a okouzluje prostotou a přímostí, se kterou je vedeno. I stylizovanou výpravou. Je to první nesmělý krůček na cestě za divadlem.

Přehlídka se vydařila. Je si tedy jen přát, aby aktivita souborů nepohasínala a aby i na příští přehlídku byly prostředky a síly organizátorů.

Jan Merta

K přemýšlení vyprovokovala přehlídka i Jardu Pro-
vazníka

(o jeho zásluhách a světloňáském šíření všeho progresivního, co se v oblasti tvořivé práce s dětmi vyvíjí, jistě nemusíme zasvěceně informovat - pro nezasvěcené uvádíme, že vede Centrum pro dětské aktivity ARTAMA Praha - a že ho vede nadmíru dobře)

.... Když jsem dostal pozvánku na regionální přehlídku do Ústí a přečetl jsem si na 3 stránkách se rozprostírající program (celkem 17 vystoupení!), protočily se mně panenky. V době, kdy je ze všech stran slyšet nářky, jak to, či ono nejde, že je třeba s kulturou - a s tou amatérskou obzvlášť - počkat, až na ni budeme mít, zdá se mi už sama existence takovéto akce velice výmluvná...

.... To, že přehlídka shrnula opravdu vše, co se v dané chvíli nabízelo, mělo svá plus. Mám za to, že není na škodu, když ti, kteří začínají, nebo nejsou zcela orientováni, mají možnost vidět, kam dnes dobré dětské divadlo dospělo a co všechno se v tomto oboru tvořivému pedagogovi a divadelníku nabízí k dispozici. A toho podnětného nebylo v Ústí málo...

.... objevily se práce i takových vedoucích dětských kolektivů, kteří netuší nic o dramatické výchově a jejích metodách a prostředcích. Tam, kde jde vedoucí, kteří se o dětské divadlo pokoušejí více méně amatérsky, lze leccos chápat jako prozatímní, dočasnou neinformovanost o velmi bohaté dění v tomto oboru. Když se však s základními nedostatky setkáme u pedagoga základní umělecké školy, tedy u profesionála, je to stěží omluvitelné. Málo naplat, jsem-li za něco placen a pracuji-li s dětmi, jejichž rodiče za tuto odbornou práci platí, a působím-li nota bene na základní povinnosti udělat všechno pro to, abych dramatickou výchovu a dětské divadlo skutečně uměl a byl pro své okolí příkladem a abych získal opravdovou kvalifikaci - nejen "papírově" (to je zatím ještě nemožné, neboť katedra dramatické výchovy na pražské DAMU vznikla teprve k 1. 1. 1992 a denní studium na brněnské JAMU začíná až od září 1992), ale především fakticky. Kvalitních seminářů tvořivé dramatiky (dramatické výchovy), se po vlastech českých a moravských - i východočeských -, pořádá každý rok dlouhá řada, stačí se jen informovat.

.... Ke kladům ústecké přehlídky musím připočítat příjemnou, skutečně přátelskou, byt pracovní atmosféru. Je příjemné a nadějně setkat se s lidmi, kteří vidí dál, než za první roh. Protože investovat čas, energii a peníze do práce s dětmi, se nám mnohonásobně vrátí. I když to nebude hned příští týden...

(Vytráno z obsáhlejšího článku.)

BYLO

Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů

Termín: 24. - 26. dubna 1992
Místo: Tatobity
Účast: 3 soubory
Porota: Jan Císař, Vladimír Zajíc, Jan Mer-
ta, Alena Exnarová

Vystupující soubory:
DS OB Bystré u Pol. - I. Taller: KOMEDIE O CHYT-
ROSTI
DS Krakonoš Vysoké n. J. - A. Procházka:
KLÍČE NA NEDĚLI
Erbenův divadelní kroužek při OB v Pohorním Újezdě a Vojicích - J. Jílek: PROCHÁZKA RŮŽOVÝM SADEM
Postup na národní přehlídku do Vysokého n. Jiz.:
DS Krakonoš - Vysoké n. Jiz.

Jednou větou:
V pořádání východočeských přehlídek venkovských souborů se střídají ob rok vždy Velké Svato-
novice (kdo ví, jak to bude v příštím roce?!) a
Tatobity. Každé místo má v pořádání svá specifika
a obě spolu tak trochu "soutěží".

Tatobity jsou pro mne vždy spojeny se skutečnými kamny s hořícím ohněm, kterými se vytápí sál i hospoda. (Stále mi leží v hlavě, že pípa, která je v sále instalována, by se dala v přestávce i po představení využít.) Je pro mně spojena s neuvěřitelně krásným panoramatem Trosek, s ochotnými lidmi, s Petrem Peškem a jeho aktivitou, s nádherou starou, chráněnou lípou (v posledním ročníku se před ní konal na zahájení přehlídky koncert pěveckého sboru z Turnova), s malým barem v podzemí. Bohužel letos už i s chátrajícími šatnami, kde podlahy nejen odcházejí, ale doslova utíkají od své původní funkce. (Bude to mít pan Studnička - dříve - předseda, který nám v minulých ročnících velice pomáhal - nyní hostinský, kterému po restitucích patří budova, kde se přehlídka koná těžké. Pokud pojedete přes Tatobity, nezapomente hostinec "U Studniček" navštívit. (A řekněte, že jste od divadla!) Jsou v té obci ale i další lidé, kteří divadlu přejí (v místě je i aktivní divadelní spolek) a mají pro specifiku národa komediantského pochopení. Letošní soubory ocenily s humorem poжатé dárky sponzorů - mísu salátů s výroby, kterou v současné době vede Petr Pešek, umně vyzdobený dort z rukou místního cukrářského mistra (květinčky jako živé!) a poctivý pytel zrní, který dostával každý soubor a na jehož vyzdvižení na jeviště byli vždy nutni dva mužští z místního JZD. Ale i diváci se našli. Přesto, že nedostávali letos vstupenky zdarma od svých zaměstnavatelů. A byli to diváci trpěliví, tolerantní a věční. Takových je amatérskému divadlu třeba.

Za tentokrát zcela osobní Jednou větou
Mirka Císařová

PS. Myslím, že i nové vedení obce bude osvícené. Na představení chodil starosta i místostarosta, přehlídkou se zabývala rada obecního úřadu a vyčlenila na ni i osvícený finanční příspěvek. (Doufejme, že ho doplní i příspěvek Okresního úřadu, který převzal nad přehlídkou záštitu, když jeho zaměstnanec Honza Hejral zažil slasti i strasti tatobitského jeviště na vlastní kůži letos jako herec - a je třeba říci, že výborný!)

Místopřísežně prohlašuji, že jednání s novými "ouřady" v Tatobitech bylo příjemné - protože neúřední !!!
M. C.

Perlička: Pro přehlídku vytiskl IMPULS informační a náborový leták. Když jsme ho dovezli s naším výtvarníkem Mariem Alfieri na Okresní úřad v Semilech, aby nám pomohli s distribucí - vyřídil se za námi těsně před naším odjezdem naštěstí Viktor Blažek (jinak vedoucí referátu kultury) s upozorněním, že tam máme všude špatné datum. Takže jsme pak seděli s Mariem v nevytopeném sále (byl zavírací den) v hostinci "U Studničky" - a opravovali 500 kusů letáků. Stane se! V návalu přehlídek jsem uvedla termín přehlídky v Havlíčkově Brodě (to je skoro předznamenání), kde se sejdou inscenátoři představení pro děti.

BYLO A BUDE

*Kurs literární tvorby pro děti
základních a středních škol*

Pokračuje a pracuje ve dvou skupinách pod vedením Rudolfa Adlera, vedoucího katedry dokumentární tvorby FAMU Praha. Zvláště pro děti ZŠ, zvláště pro středoškoláky.

Zveřejňujeme práce čtrnáctileté autorky Karoliny Rottové z Hradce Králové. Celý soubor prací dětských účastníků kursu byl předán do národní soutěže dětského literárního projevu.

Co na ty příspěvky naše okoralé dospělé duše?!

Tatobitské divadelní jaro

Na přehlídce venkovských divadelních souborů východočeského regionu jsme letos měli možnost vidět tři inscenace, všechny komediálního charakteru, se snahou poskytnout publiku odpočinek a příjemnou zábavu.

Divadelní soubor OB Bystré u Poličky nastudoval předlohu Ivana Tallera KOMEDIE O CHYTROSTI. Předlohu poměrně plytkou a zdánlivě jednoduchou. Ale jen zdánlivě. Režisér Ivan Svoboda se nechal příjemně naladit dvěma poměrně úspěšnými inscenacemi, které viděl před časem na národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou (Ořechov, Pšov-Novosedly), ale bohužel se mu tolik nedařilo. Především nenabídl divákovi jasný klíč k vnímání příběhu a dění na scéně, nedopracoval situace a celek působil rozvlekle, humor místy těžkopádně. Text sám není natolik kvalitní, aby soubor "podržel". Může sloužit jen jako podnět k rozvoji divadelní fantazie. A to se tak docela nestalo.

Lépe se vedlo Divadelnímu spolku Krakonoš v inscenaci hry Antonína Procházky KLÍČE NA NEBELI, i když ani Vysočtí se nevyhnuli některým problémům ve výkladu hry (především postavy tetičky). Přesto však lepší text, herecké zkušenosti a řada kvalitně vybudovaných situací umožnily ve výsledném tvaru divácky vděčný zážitek. (O inscenaci píšeme v rubrice Vidělí jsme). Poprvé - vzhledem ke změně statutu národní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou - budou mít Krakonošáci možnost vystoupit na národní přehlídce nejen jako hosté, ale přímo v hlavním programu.

Erbenův divadelní kroužek při OB v Podhorním Újezdě a Vojicích sáhl po nepříliš kvalitním Jílkově textu PROCHÁZKA RŮŽOVÝM SADEM. S viditelnou chutí se pustil do ztvárnění jednotlivých figur, nicméně k upřesnění vzájemných vztahů a budování situací se nedopracoval. Nesporné herecké dispozice souboru by patrně potřebovaly pevnější režijní vedení.

Co říci závěrem? Zdá se, že v souladu se současným trendem se i venkovské soubory zaměřují především na inscenování her komediálního charakteru a snahu poskytnout sobě i svému divákovi oddechovou podívanou, byť i s jistým, tu více, tu méně výrazným morálním posláním. Jejich síla je pak více v hereckých dispozicích než režijním vedení a výstavbě celku inscenace. Tak se to alespoň jeví po letošní krajské přehlídce.

A pokud se týká pracovitosti těchto souborů, jejich chuti scházet se a hrát divadlo, myslím si, že vše nasvědčuje tomu, že toto divadlo nezajde na úbytě. A že to není naposled, kdy můžeme poděkovat spolupředatelům přehlídky, Obecnímu úřadu v Tatobitech a tatobitskému Divadelnímu spolku Máj v čele s obětavým Petrem Peškem za vytvoření dobrých podmínek a tatobitským divákům za příjemnou atmosféru na Tatobitském divadelním jaru.

e x

N o č n í l e s

Koberce listí mi šuměly pod nohama, a stromy, přes den jen holé větve, zářily ve tmě svou strašidelností. Úplněk ozařoval večerní les. Místy se schovával za šedé mraky, které pluly po tmavé obloze a bránily svitu hvězd.

Odbočila jsem z lesní cesty a začala se prolétat mezi stromy, dotýkat se jejich vrásčité kůry. Větvičky mladých bráček mě svihaly přes obličej. Někdy se mi do nohou zabořilo krvelačně ostružiní. Prodrala jsem se k zamrzlému potoku a opatrně jsem se sklouzla na druhý břeh. Znovu jsem se rvala jako o život s větvemi stromů a keříků. Mé spěšné kroky se proměnily v bezmocný, zběsilý útěk.

Stanula jsem na ojíňené louce. Rychle jsem dýchala a po tvářích mi klouzaly slzy jako perly. S úžasem a zároven zármutkem jsem hleděla na palouk, protkaný stříbrnými nitkami jíní.

Tíseň, smutek a strach ze mne opadly. Utřela jsem si poslední slzu a vlasy mi ozářila první vločka.

V e r š e

Vyhoď klíče smíchu do kanálu
a hledej nové
Šlápní do kaluže svých slz
nemysli na to, běž

M y š l e n k a l i t e r á t a

Prolétla hlavou
a polechtala ústa
k úsměvu
Prolétla a vsákla se na papír
Zmizela ve spleti písmen
Vzlétla a dotkla se pera
Vzdychla jen
má myšlenka

D é š ť

Okna se třesou pod náporu větru
a déšť jim k tomu bubnuje
Opakuje svou bláznivou větu
Kap, Kap
Jak slzy po mých tvářích
jak slzy stéká po oknech
A krajina oddechuje
mléčně bílou mlhu

V DOBĚ VÝROBY "HROMADY" SE JEŠTĚ KONALO : ↓

DOSPĚLÍ DĚTEM

STŘEDIŠKO AMATÉRSKÉ KULTURY "IMPULS" HRADEC KRÁLOVÉ A KULTURNÍ DŮM "OSTROV" HAVLIČKŮV BROD ZVOU DĚTI I JEJICH RODIČE I BABIČKY A DĚDEČKY NA VŠECHNA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ VÝCHODOČESKÉ PŘEHLIČKY SOUBORŮ HRAJÍCÍCH PRO DĚTI

sobota 23. května 1992

10 HODIN "ADIVADLO" (HAVLIČKŮV BROD)	JAK SE KRADOU PRINCEZNY
14 HODIN "VOJAN" (DOUBRAVICE)	MOŘSKÁ NEVĚSTA
16 HODIN AGENTURA "NA VĚŽI" (JICÍN)	ČERTOVSKÉ POHÁDKY

neděle 24. května 1992

9.30 H. "CARMINA" (BRNO)	STRAŠIDLO BUBLIFUK
---------	---------------------------	--------------------

VŠECHNA PŘEDSTAVENÍ SE KONAJÍ VE VELKÉM SÁLE KULTURNÍHO DOMU SKP "NA OSTROVĚ" HAVLIČKŮV BROD • VSTUPNÉ 5.-KČS • PŘEDPRODEJ: KULTURNÍ DŮM SKP HAVLIČKŮV BROD ←

MOC SE NA VÁS TĚŠÍME!

SOUBORY A POŘADATELÉ

DE-BUDE-BUDE

Na základě loňského úspěšného letního setkání dětí se zájmem o divadlo, pořádá středisko IMPULS opět tábor s podobnou náplní.
Pod názvem

Prázdniny s divadlem

se bude konat tentokrát v termínu od 27.7. do 8. 8. 1992 v Budíslavi na Svitavsku. Program bude zaměřen na rozvoj osobnosti dětí prostředky dramatické výchovy na základě literární inspirace, v rovnováze bude samozřejmě zastoupena i složka rekreativní.

Informace - Středisko amatérské kultury IMPULS, Okružní 1130, Hradec Králové, 500 03
telef. č. 46560, 42769

Pro podzimní měsíce připravujeme

cyklus seminářů z oblasti dramatické výchovy

1. Se zaměřením na využití dramatické výchovy v předškolním věku - v mateřských školách
2. Se zaměřením na využití dramatické výchovy ve výuce základních škol.

Informace - Středisko amatérské kultury IMPULS

V závěru roku by měl být také ve třech setkáních uskutečněn cyklus praktických seminářů

Zamlčení předpoklady herectví

Jedná se o nárys základní metodiky při výchově herců, jehož smyslem je orientovat zejména pedagogy, kteří pracují se začínajícími herci /v souborech, v ZUŠ/ tak, aby dokázali vést herce k uvědomělému hraní na základě poznání zákonitostí herecké tvorby.

Cyklus by měl být orientován na tři základní celky:

I. Identita

- a) sebenalézání
Koncentrace, usebrání, ladění. Vypracování pocitu vlastního těla - postoj. Jemnost jednání v prostoru. Gesto, přesah, fascinace.
- b) hledání autentické struktury
Autentický rytmus - v autentické situaci.

II. Role

- a) Pochopení role, jako sumy očekávaného chování. Historické i soudobé rituály společenského chování - kurtoasní, bontonové, přítomné.
- b) strukturace role - předehra - expozice - průběh - závěr - dohra...
Rytmus konvence.

III. Já v roli - herecké jednání

- a) Gestus. Pochopení odstupu od role v didaktické řadě - disfunkčnost, jako komentář k roli - t.j. tvorba.
- b) hyperbolické herecké jednání.
A to na základě - zvýraznění vnější charakteristiky - masky (líčení), hyperbolický gestus (jednání, rytmus...)

Semináře budou vedeny se zájemci prakticky, na konkrétním materiálu etud. Navrhujeme proto účast v semináři především těm zájemcům (zejména z řad pedagogů), kteří budou ochotni tento způsob práce (praxi na vlastní osobě) přijmout.

Informace: IMPULS Hradec Králové
Předběžný zájem můžete projevit obratem. Zašleme vám podrobnější informace, včetně organizačního a finančního řešení.

Na podzim plánujeme rovněž spolupráci na pořádání loutkářské přehlídky

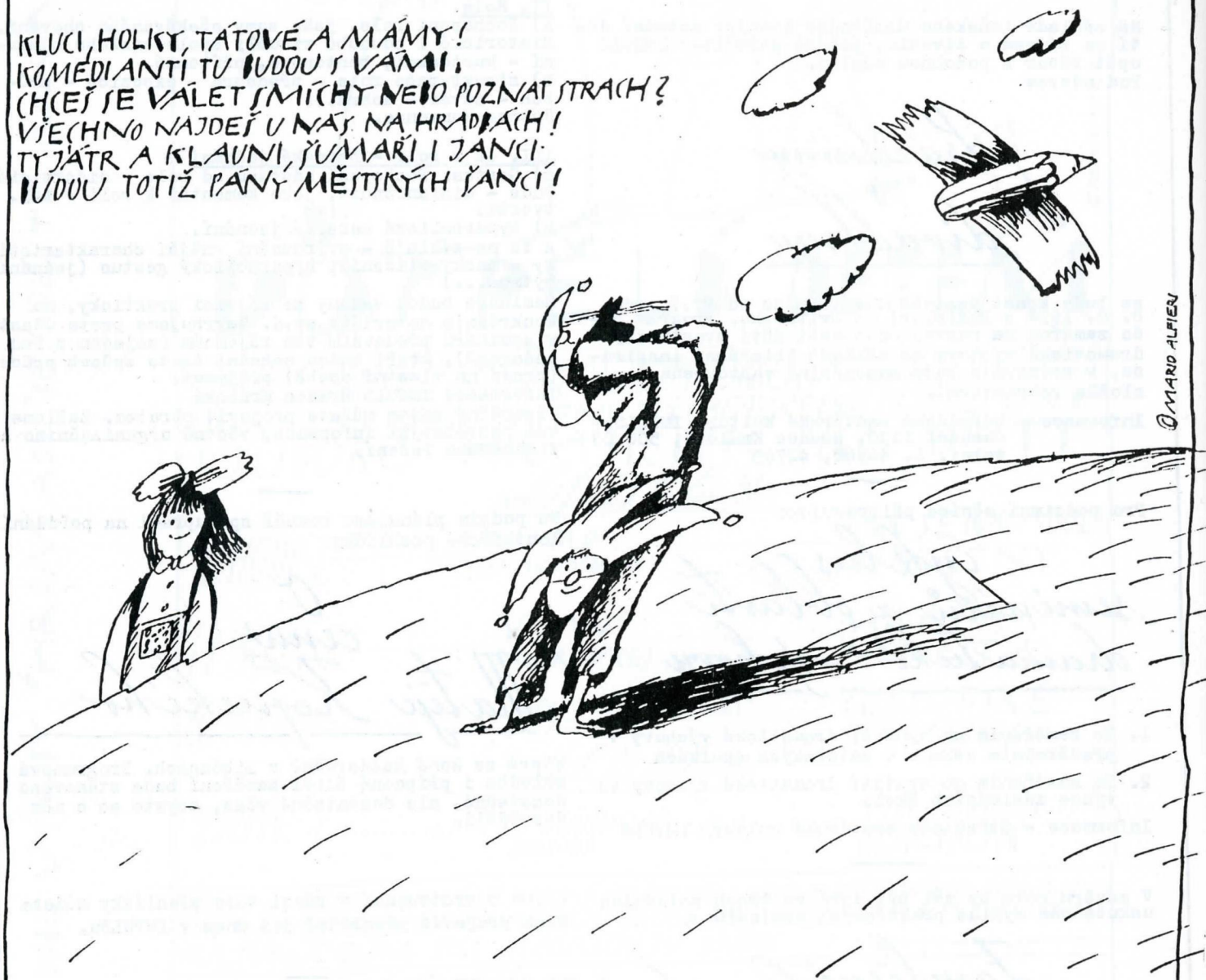
o ceně Matěje Kopeckého

kteřá se koná každoročně v Libčanech. Programová skladba i případné širší zaměření bude stanoveno dodatečně, ale dostatečně včas, abyste se o něm dozvěděli.

Zájem o vystoupení v rámci této přehlídky můžete však projevit předběžně již dnes v IMPULSU.

PŘIJĚTE S NÁMI PROŽÍT PŘÍJEMNÉ ODPOLEDNE!

KLUCI, HOLKY, TÁTOVÉ A MÁMY!
KOMEDIANTI TU BUDOU S VÁMI,
CHCEŠ SE VALET SMÍCHY NEBO POZNAT STRACH?
VSECHNO NAJDEŠ U NÁS NA HRADBÁCH!
TYJÁTR A KLAUNI, ŽUMARÍ I JANCÍ.
BUDOU TOTIŽ PÁNY MĚSTSKÝCH ŠANCE!

© MARIO ALFIERI

HRADÉCKÉ DIVADELNÍ ŠANCE

27. června 1992 • 13-18 HODIN

ŽIŽKOVY SADY • MĚSTSKÉ ŠANCE - HRADEC KRÁLOVÉ

O VAŠI PŘÍZEVĚ SE BUDOU UCHAŽET. DIVADELNÍ SKUPINY Z VÝCHODNÍCH ČECH.

OBČERSTVENÍ PRO DĚTI I DOSPĚLÉ ZAJIŠTĚNO !!!!!!!

SRDEČNĚ ZVE: "IMPULS" STŘEDIŠKO
AMATÉRSKÉ
KULTURY HRADÉCKRÁLOVÉ

MĚSTSKÝ ÚŘAD HK - REFERÁT KULTURY
ZUS NA STŘEZINĚ HK

MILÍ A VÁŽENÍ!

UŽ JE TO TADY!!!

INSPIRACE A DIVADELNÍ ŠANCE

Přehlídka nejzajímavějších inscenací uplynulé divadelní sezóny a setkání přátel a kamarádů se koná
27.-29.6.1992 v Hradci Králové

Program :

- 8,30- 9,45 - prezenze
Budova ADAL - Hradecká kulturní a vzdělávací společnost
- 10,00-11,20 - DS Úpice - KOMEDIE O HVĚZDĚ
- 11,30-12,30 - DDS RSŠD Sobotka
DIVNÉ JMÉNO
- ZUŠ Žamberk
OSTROVY
- 12,30-13,30 - o b ě d
- 14,00-18,00 - D i v a d e l n í š a n c e
/Žižkovy sady/
- Divadýlko Na věži Jičín
ČERTOVSKÉ POHÁDKY
- DS Vojan Doubravice
BLÁZNI
- Společnost dr. Krásky Úpice
ČTYRY PTÁKOPYSKY ANEB NEPŮJČUJ SVOU ŽENU A PERO
- GRENAHATA DILETANTS - Hradec Králové
DŮM NA ZBOURÁNÍ
- HAM Hradec Králové
ŽIVOT JE PES
- JUMPING HAMADA - Pardubice
VNITŘNÍ PROSTORY III
- POLI - Hradec Králové
ČERT A KÁČA
- ZUŠ Nové Město n. Met.
O PŘEKRÁSNÉM PASÁČKOVÍ
- ZUŠ Trutnov
POHÁDKA NA DRAKA
- DDM Chlumec n. Cidl.
JAK SE PRINCEZNA VDÁVALA
- ZUŠ Semily
PLULI DVA RYTÍŘI PO VODĚ AŽ DOPLULI K JEDNÝ HOSPODĚ
- 18,00-19,15 - v e ě ř e

Po večeři přesun do studiové scény BESEDA Klicperova divadla v Hradci Králové
19,30-21,00 - DS Vicena Ústí n.Orl.

ŽENSKÝ SNĚM

21,30-22,15 - LS "C" Svitavy

TAK TROCHU...

Přesun zpět do ADALu

22,45-23,00 - ZUŠ Na Střezině-soubor PEPA VESE-LÝ Hradec Králové

HADRÁŘOVA CÉRA

P o z d ě j i - do pozdních, případně časných ranních hodin

s e t k á v á n í

U b y t o v á n í - do 02,00 hod.

n e d ě l e 28. 6. 1992

8,00- 9,00 - restaurace ADAL - s n í d a n ě
Budova Klicperova divadla Hradec Králové

9,00- 9,45 - C-dance - Ústí n.Orl.

REZONANCE, DESTRUKCE, SVATEBNÍ POCHOD, HORIZONTY

10,00-10,30 - ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

MODLITBY Z ARGHY

10,45-11,45 - LS Čmukaři Modřišice

LÉČBA NEKLIDEM

Budova ADAL

12,00-12,30 - ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

LAKOMÁ BARKA

12,30-13,30 - o b ě d

14,00-15,30 - v a l n á h r o m a d a v ý c h o - d o č e s k ý c h d i v a d e l n í k ů a n e b

c o d á l, j a k, z a c o ? ! !
Svolává Volné sdružení východočes-

kých divadelníků pro členy i ne-
členy.

Po 15,30 hod. - l o u č e n í r o z j e z d y
k o n e c

P O Z O R ! ! !

Pokud jste se náhodou nepřihlásili, máte poslední možnost!

O b r a t e m u v e d t e n a a d r e s u I M P U L S u H r a d e c K r á l o v é, k r u k á m M. C í s a ř o v é:

jméno a příjmení; adresu, datum narození, ČOP a
objednávku-závaznou: 27.6.-oběd, večeři, nocleh

28.6.-snídaní,oběd

Údaj, zda se zúčastníte setkání východočeských divadelníků v neděli 28.6. od 14,00 hod.

Požadovaný osobní příspěvek na setkání je 30 Kčs pro všechny účastníky, 40 Kčs pro ty, kteří požadují ubytování.

VIDĚLI JME

**VYSOKÉ
D S KRAKONOŠ N/ JIZER.**

A. PROCHÁZKA :

"KLÍČE NA NEDĚLI"

Procházkova hra je situační komedií o tom, jak se pokus zpestřit stereotyp manželského života vymkne jeho strůjcům z ruky - a jak nakonec triumfuje recese jako neobvyklý, výstřední žert. Koneckonců - ten celý pokus s výměnou manželských partnerů "na neděli" je vlastně takový recesní žert. Soubor z Vysokého narazil na přehlídce v Tatobitech na dost odlišné podmínky od svého domácího jeviště - světla, menší prostor. Což mu nepřidalo na klidu; na simultánní scéně nefungoval tak, jak by měl, přizpůsobená výprava nutila přizpůsobovat i mizanscény, pohyb a umístění herců v prostoru. Nicméně i tak bylo čitelné, že to je inscenace, která si je vědoma onoho situačního základu textu, a že se soustřeďuje k provedení tohoto situačního napětí, z něhož pramení komediálnost. Nehraje se ztřeštěná groteska, ani fraška - hrají se jakoby "obrazy" ze života, které se stávají čím dál tím zmatenější a zapletenější tak, jak se původní záměr vymyká jeho organizátorům díky různým okolnostem z ruky. Někde bylo herecké přijetí této "civilní" polohy příliš velké, chyběla větší plasticita, větší temperament, takže jednání i situace byly málo výrazné. Otázka je, kolik toho jde na vrub oněm už zmíněným změnám podmínek - neboť že něco jde, je nesporné. Jinde se však ukázalo, že soubor má herce, kteří jsou v této rovině schopni rozvinout komediálnost situací a svým jednáním jí dát patřičnou divadelnost. A navíc: vždycky se znovu potvrzovalo, že inscenace má svůj řád a že se může opřít o fungující režijní půdorys, který směřuje všechny prvky (herectví, scénu, hudbu) k jednotnému cíli a účinu.

Problém koncepční povahy se objeví v druhé polovině inscenace. Souvisí s příchodem "tety ze Švýcarska", která je - jak se posléze ukáže - tou největší recesistkou. A dovede - alespoň v autorově záměru - celý žert "na neděli" k naprosto nečekanému, byť vlastně důslednému konci. Musí-li "postižení" manželé před tetou předstírat, že jeden z nich zemřel, pak je to její triumf - a zároveň vrchol celého vývoje situací. To je Procházkův úmysl - ale napsané je to už poněkud nejasně, nedomyšleně, příliš komplikovaně. Inscenace by měla nezřetelné rozmazanosti textu pomoci. Buď radikálnější dramaturgickou úpravou textu nebo jevištním přetvořením situací. (Mimochodem: další větší škrtky by neškodily; zejména v druhé polovině se zbytečně říká to, co se dá ukázat jednáním). A to se nepovede. Zvláště a především proto, že recesistická tetička je hrána jinak: vytváří se charakter, netvoří se situace z hlediska aktivní účasti této postavy na "dohrávání" toho povedeného žertu. A tak nejen, že se oslabuje návaznost a příčinná spojitost motivů, ztrácí komediálnost jednání, ale navíc vystupují v závěru do popředí některé moralizující řeči, jež jako by ze situační komedie mravů činily hru s mravním naučením. A tato změna - nebo alespoň příliš patrný náběh na takovou změnu - žánru přináší i neurčitost úplného konce, jemuž chybí důsledná tečka, která by celý ten situační recesní kolotoč uzavřela.

92
Nicméně - i tak je to stále představení, které je standardem amatérského divadla a splňuje svůj záměr - poskytnout divákům večer oddechu a smíchu na dobré úrovni.

Jan Císař

ZUŠ ŽAMBERK "OSTROVY"

(PÁSMO NONSENSOVÉ POEZIE)

Hodnocení pásma poezie OSTROVY, které sestavila Olga Strnadová, statečná učitelka LDO ZUŠ v Žamberku, z básní a úryvků básní autorů tzv. nonsensové poezie (autorů, jejichž základním tvůrčím principem je lyrismus a zdánlivě nelogické spojování slov a představ vyvolávajících řetězce nových asociací).

Vybírala z těchto básnických sbírek a výborů:

Postavit vejce po Kolumbovi
Ostrov, kde rostou housle
Hans Arp - Na jedné noze
Christian Morgenstern - Beránek měsíc

Jak a čím začít? Stále škrtám, přepisují. Spíše než hodnotit více či méně zdařené jednotlivosti představení, které jsem zhlédla v neděli dopoledne dne 5. dubna 1992 v sále kulturního domu v Ústí nad Orlicí, mne burcuje jiný problém, který jsem si znovu uvědomila právě po zhlédnutí OSTROVŮ. Problém výchovy diváka ke schopnosti vnímat básnické slovo, ke schopnosti čtenáře představit si konkrétní prožitek při vnímání lyrické básně. Z vlastní recitátorské zkušenosti vím, že schopnost publika porozumět básníkovu slovu se rapidně zhoršuje. Posluchač je navyklý dostávat návod, jak má čemu rozumět, sám se nemusí namáhat.

A najednou se tu objeví skupinka děvčat, které se díky své starší kamarádce Olze (nazvala jsem ji statečnou, neboť její výchova dětí je dlouhodobá, vytrvalá a vyčerpávající) projeví jako nesmírně citlivý čtenář a schopný interpret. V současné záplavě rozumu, v oceánu myšlenky a logiky tu najednou plave ostrůvek plný emocí, obrazů a fantazie. Děvčata pozvala všechny přítomné na svůj křehký ostrov plný nápadů, poetických her a humoru. (Někdy se bojím o to, zda není příliš křehký a zda na něm fungují nějaké obranné mechanismy).

OSTROVY jsou výpovědí skupiny dívek v choulavém věku prepuberty o tom, jak prostřednictvím básníkových slova dokáží vnímat svět. Je to výpověď o světě, ve kterém je každá proměna možná, o tom, že hra a hraní si není nic, za co by se měl člověk stydět, ale naopak je to důkaz věčného mládí. Hra nám usnadní pochopit vztahy a proměny slova, rekvizity, obrazu. Použité prostředky jsou jednoduché: hlas, tělo, rekvizita, prostor.

Dívčí OSTROVY ze Žamberka nabízejí ruku každému, kdo chce porozumět. Jsou to ostrovy otevřené každému, kdo má oči a srdce dokořán:

"Házím své boty přes palubu
protože bych rád došel až k vám"

Za porotu Východočeské přehlídky dětských recitačních, divadelních a loutkářských kolektivů

Nina Martínková

LOUTKÁŘSKÝ SOUBOR "C" SVITAVY

KAREL ŠEFRNA

"TAK TROCHU..."

LS ČMUKAŘI OB MODŘIŠICE

SAKI :

"LÉČIA NEKLIDEM"

Východiskem, inspirací, podnětem, je Cervantesův Don Quijot. Ale: není to "přepracování jevištní podobou" na téma, tím méně dramaturgie. Je to několik problémů, otázek, motivů, situací, jmen, jež román nabízí a které tu zřetelněji, tu letmo po smyslu citovány vstupují do inscenace, aby se v ní proměnily v problém jiný, nový, motiv jinak rozvinutý, situaci odjinud konkretizovanou a otázku jinak položenou. Tak jak to vidí, cítí, myslí, tvůrce inscenace. Kdybych měl hledat co nejstručnější označení toho, o čem že to vlastně je, tak bych asi řekl, že o smyslu nejrůznějších věcí v rozměru a souvislostech, jež vytváří lidské konání. V tomto duchu je pak Don Quijot vlastně uchopen celistvě, neboť i takto je možné (a dokonce nutné jej číst): jaký smysl dává člověk svému světu tím, že si v něm nějak počíná. Odtud se zřejmě také určuje rozpětí celé inscenace, pokud jde o stylovou podobu. Začíná - díky Karlovi Šefrnovi, jenž tu ostatně herecky dominuje - jako humorná rozprava s obecnostem; jako výzva, abychom si všichni o těchto věcech a jejich lidském kontextu povídali. Což znamená, že inscenace neskrývá své uspořádání jako soubor jednotlivých "čísel", z nichž každé je naprosto svébytné jak rovinou provedení, tak významově. Z tohoto úhlu pohledu se jeví inscenace jako divadelně-hudební kabaret (hudebně-písňová složka je tu svou rovinou pro pochopení oné ústřední myšlenkové osy nesmírně důležitá) s výraznými prvky text appealovými. Leč: přijdou chvíle - a není jich málo a vnáší je do inscenace zejména "dámská" složka souboru - kdy nadhled, humor, přímé oslovení diváka mizí a nastupuje vnitřní pnutí do situace, prožitků problému, hluboké uzavření do vlastního niterného světa, jehož životní závažnost je tak silná, že ani na jevišti, ani v hledišti nelze skoro dýchat. Nic proti tomu - v těch dvou krajních, od sebe tak vzdálených polohách, lze toto představení přijmout. Přiznám se však, že se mně zdá, že pro to "qui-jotovské" zkoumání věcí ve světle našich činů se mně ten text-appealový kabaretní přístup zdá přiměřenější. Už proto, že ono je to také třeba "divadlo o divadle", "loutkové divadlo o loutkách" a způsob, jak se tam takhle otázka položí a pak jevištně zodpoví je rozhodně způsobem, jenž daleko více patří do toho druhého řádu. Uvádím ovšem tento příklad jenom jako jeden konkrétní detail, jenž se vztahuje i na jiné. A chci jím říci jen to, že tyto pohledy na vlastní činnost souboru "C", na jistý způsob hraní divadla, na umění vůbec, jsou tu hojně zastoupeny. Dokonce to někdy vypadá, jako by soubor takto hodnotil svou vlastní činnost, jako by zjišťoval všeobecné souřadnice, v nichž se jeho tvorba pohybuje. Tedy smysl "věci umění a divadla" v souvislostech dneška i včerejška, jež jsou a byly dány aktivitou souboru. A tomu svědčí zřejmě více ten text-appealový přístup, neboť součástí minulé práce byl i pohyb souboru "C" na půdě "divadla poezie", jež se tu takto v těch ztajených prožitcích vrací naprosto autenticky. Místo, aby byl hodnocen s odstupem, je prezentován jako jeden možný způsob, jak uchopit herecky i divácky tuto inscenaci. Což je jistý rozpor, jenž se zpod hladiny této jinak opět v rámci amatérského českého divadla mimořádné inscenace vynořuje.

Za porotu Jan Císař

Představení, které jsme viděli v Lomnici n. Pop., bylo nehotové a zároveň hotové. Nehotové je - jak vysvětlila jedna z jeho spoluvůrců - proto, že zcela chybí a je pouze "ideově" připravena jakási "příběhová" linie, jež všechny hotové jednotlivé situace, výjevy, vystoupení, scénky, systémově "tématicky" uzavře a vlastně jim dá definitivní "vyšší" smysl. Takže teď je snad onen protimluv jasnější. Soubor na lomnické přehlídce prezentoval všechny ty scény, jež jsou naprosto samostatné, každá je výsledkem tvorby jisté části souboru či jen jednotlivce a spojuje je dvojí: Jde - až na jeden případ - o jevištní zpracování povídek Sakiho a každou scénku prostupuje zvláštní černý humor, jenž zneklidňuje svou nemilosrdností a předvádí nám život jako hodně drsný žert. Ostatně - sbírka Sakiho povídek u nás vyšla pod názvem Kruté šprýmy a tenhle název je asi také velmi příležitý pro tu "nehotovou" inscenaci, kterou jsme viděli v Lomnici. Koneckonců - je v ní i léčba neklidem; trochu nás zneklidí ten horror, jemuž se sice smějeme, ale za nímž je ztájen děs. Čmukaři tohle vidění světa ovládli. O tom svědčí i to, že jedna ze scének je ryze autorská - a přitom v tomto duchu patří k těm nejtvrdějším. Vlastně ji v tomto směru předčí jen scéna závěrečná, v níž už není smích, jen krutost obyčejných věcí a obyčejných lidských vztahů, jež plodí smrt - doslova i obrazně.

Hotovost je ovšem také v tom, že všechny scény jsou pevně vybudovány, mají svůj styl, pracují se svými nápaditými a zvládnutými výrazovými prostředky. Což je zvlášť pozoruhodné, uvážíme-li, že Čmukaři se rozrostli a že se tu v jednotlivých scénách představuje zcela nová generace. Jistě - některé scény potřebují ještě dopracovat, zpřesnit, jiné jsou však už teď téměř bezchybné - nápadem počínaje a provedením konče.

Takže: je vlastně protismyslné navrhnout k postupu nehotovou inscenaci. Ale na druhé straně; i kdyby se nepodařil dotvořit celkový rámec, i kdyby vůbec nebyl, to co je hotovo, je už teď natolik schopné provozování před publikem, že kdybychom se spokojili pouze s "krutými šprýmy" nikoliv s "léčbou neklidem", bylo by to zcela dostačující. A najít rámec pro "kruté šprýmy" by nebylo těžké - pokud by bylo vůbec potřebné. Kdyby se ovšem povedla ona "rámcovací povídka", tak jako všechny scény, pak by to mohlo být velmi vzrušující představení. Je to zajisté poněkud odvážné řešení vsadit na "nehotovou hotovost", ale už ten příslib hotovosti jednotlivých scén je tak výrazný, že si snad lze tuto odvalu dovolit.

Za porotu Jan Císař

PS. Představení o týden později v Turnově již po intenzivním zkoušení vypadalo jinak. Bylo dál.

ZUŠ HRADEC KRÁLOVÉ NA STŘEZINĚ

"LAKOMÁ BARKA"
(VED. E. ZÁMEČNÍKOVÁ)

Ena Zámečnicková byla podepsána pod třemi inscenacemi letošního východočeského přehlídky. Zatímco v Povídání o pejskovi a kočiče a v Andersenově Cínovém vojáčkovi upadaly její děti do monotónnosti, popisnosti a jakési nepřirozené melancholičnosti či trudnomyslnosti a režisérka ulpívala na detailech na úkor celkové koncepce, LAKOMÁ BARKA příjemně překvapila svou vynalézavostí, výrazným temporytmem a - v neposlední řadě - humorem.

Werichova pohádka je dvěma dívkami z hradecké ZUŠ interpretována velmi kultivovaně a s až klaunskou nadsázkou rozehrávána. V podstatě tu jde o ilustrované vyprávění, při němž jednoduché jevištní akce či rozehrávky text nedublují, ale invenčně rozvíjejí, obhacují jej o podtexty, komentují ho nebo k němu vytvářejí druhý plán.

Obě děvčata jsou na tento těžký úkol výborně připravena (pohybově, co do techniky řeči, funkčním využíváním nespisovné mluvy jako charakterizačního prostředku, prací s temporytmem, citěním gradace atd.).

Drobné a snadno odstranitelné problémy vyplývají někde ze zbytečného, až realisticky pojednaného dohrávání některých akcí (zvláště se to týká závěrečného stěhování Barčina těla v pytli), někde z naddimenzovaných a nefunkčních epizod (nejkřiklavějším příkladem je etuda s blechou v obecnstvu).

Inscenaci navrhuje do širšího výběru na národní přehlídku do Prachatic.

Jaroslav Provazník

ZUŠ ŽAMBERK

OLGA STRNADOVÁ:

"ČI HOLKA BUDE"

(PÁSMO LIDOVÉ POEZIE)

Asi patnáctiminutové pásmo lidové poezie vytvořené z textů lidových písniček, popěvků a říkadel, je citlivě realizováno ve scénickém mini-prostoru, vymezením dvěma klečícími dívkami a košíčkem, i účelově se proměňujícím čtvercem bílé látky (šátku), jako miniparavánku, či jako plochy, na které se hraje "loutkami" (špalíky) i některými předměty. Těmito prostředky jsou verše citlivě ilustrovány tak, aby i zobrazení zvýraznilo vyznění pointy jednotlivých veršů. Jejich promyšlená sestava je rámována úvodní i závěrečnou básničkou - Já jsem panna růže. Takto vytvořený prostor je naplněn variacemi ústředního tématu škádlení a namlouvání, jehož význam obměnami narůstá a naplňuje se, aby v závěrečné úsměvné otázce "či holka bude?", nechal divákovi obohacenému poezii, pocitem i poznáním, prostor pro zamyšlení i pro odpověď na ni.

Použité prostředky jako atributy lidovosti (bílé prosté košile, bílá látka, špalíky označené hadříky jako loutky, proutěný košíček, jablůvko, ořechy, peříčko, prstýnky), které jsou v pásmu významově používány, svou podstatou přesně korespondují s pásmem, verše vhodně doplňují a pásmo výtvarně spojují.

Pásmo je úsměvné, citlivé a hravě představení, kde jednoduché verše jsou prostě a čistě tlumočeny slovem, zpěvem i jednáním s předměty ve shodě s obsahem. Naplňuje diváka libým pocitem, který je umocněn úrovní hry, se kterou obě dívky onu poezii zprostředkovávají a vytvářejí.

Zapsal Jan Merta

RECIT. STUDIO ŠRÁMKOVA DOMU SOBOTKA

"DIVNÉ JMÉNO"

(VED. Š. ŠTEMBERKOVÁ)

Na východočeské přehlídce zazářil sobotecký soubor vlastní adaptací Hurníkovy povídky o Julíkově, posedlém hudbou a hudebními nástroji, a děvčetem s osudově divným, nezapamatovatelným jménem Mandolína.

Inscenace Š. Štembergové je čistá a příjemná po všech stránkách. Svým přehledným půdorysem a jednoduchou stylizací (zkratkovité kostýmní znaky, úsměvná hra na jednotlivé postavy a situace (vytváří dětem pohodu, v níž se cítí zjevně velice dobře).

Typologicky jde opět o příjemný hybrid - o inscenaci na pomezí divadla a přednesu. Základní polohou je chorické vyprávění příběhu, jehož situace jsou rozehrávány v jednoduchých aranžmá ve volné scéně s vtipným využíváním několika rekvizit.

Při rozhovoru s vedoucí porota zapochovovala o funkčnosti úvodní úklony celého souboru (která měla naznačit muzikantské souvislosti, ale působila rozpačitě) a upozornila na zašumovaný přechod od Mandolíny - mimina k Mandolíně - dospívající dívce.

I letošní sobotecká inscenace Š. Štembergové je dalším dokladem obdivuhodné pokory jedné z klasiček dramatické výchovy a její příkladné ochoty neustále se učit, pracovat na sobě, zkoušet nevyzkoušené a zdravě riskovat.

Jaroslav Provazník

JUMPING HAMADA PARDUBICE

**"TANCUJ, KDTŽ VĚ VĚTRU
ZNÍ ZVONEK"**

Soubor divadla pohybu nezakrývá svoji inspiraci leningradsko-pražským souborem Děrevo, vzniklou na základě společné průběžné práce obou souborů. Jde o pohybovou improvizaci v několika blocích kolem zachytných bodů (někdy je stanoven výchozí bod či cíl, někdy téma, jindy základní charakterové vymezení postav) a na vybranou hudbu. Soubor se přizpůsobuje na místě prostoru.

Jeho improvizace jsou na hranici divadla a obřadu, na hranici uměleckého artefaktu a společného prožitku. Soubor je lépe připraven pohybově technicky než v udržení míry podílu tématu a tedy i jeho sdělnosti. Tím trpí i rytmická stránka představení, ve které dominuje provedení včetně hudby nad téměř absentujícími tematickým či významovým obloukem.

U podobných souborů (např. i Děrevo) jde obyčejně o sdělení životního názoru, o způsob existence této vyčleněné divadelní a lidské komunity. V případě souboru Jumping Hamada (v překladu snad "Skákající kamenná poušť?") jde spíše zatím o hledání životního i divadelního názoru.

Karel Tomas

VÝCHODOČEŠÍ NA NÁRODNÍCH PŘEHLÍDKÁCH

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Ve dnech 7. - 10. května 1992 se uskutečnil v TŘEBÍČI první ročník nové národní přehlídky tradičního divadla. Měla bych psát co že Východočeši na této přehlídce. Samozřejmě, i to je důležité. V programu za nás Úpice s KOMEDIÍ O HVĚZDĚ (doporučena do širšího výběru na Jiráskův Hronov + cena Ireně Vylíčilové za kostýmy), jako host soubor "C" ze Svitav se svou produkcí TAK TROCHU (byla v závěru přehlídky milým pohlažením i podnětem k popřemýšlení o nás všech).

Především však je třeba říci, že se narodila nová přehlídka duši divadelníka potěšující. Pravdou je, že byla letos dobrá úroveň jednotlivých inscenací a asi jich řadu uvidíme na Hronově - ale především je pravdou - že je to přehlídka organizovaná s plným pochopením pro své návštěvníky - přehlídka, které si město považuje, přehlídka, kde jde vlastně o všechno a přitom nic není formální - kde je milo, družno - a jde tam o divadlo! I semináře mi tu po dlouhé době zase připadly smysluplné a zaujaté.

Měla jsem to štěstí, že jsem u toho byla. Podávám vám tímto proto zprávu a návštěvu Třebíče v příštím roce vřele doporučuji.

Díky všem. Ale díky především Jardovi Dejlovi - netradičnímu řediteli přehlídky tradičního divadla. (Známe ho u nás v kraji všichni alespoň ze tří ročníků INSPIRACÍ, kdy byl jeho soubor vždy hostem. Letos bohužel neměli hotovou inscenaci).

M.C.

V době výroby HROMADY jsme drželi palce ještě zástupcům východočeského regionu - VSPO Pardubice s inscenací jednoaktovky A. P. Čechova NÁMLUVY, na národní přehlídce jednoaktových her

ŽELEČ 92

MEMORIÁL LÁDI LHO TY, která se konala ve dnech 22. - 24. 5. 1992.

Vyhlašovatelem této přehlídky je Ústřední výbor Svazu českých divadelních ochotníků.

Přehlídka je věnována mimo jiné i památce Ládi Lhoty, člověka ochotníkům oddaného, ochotníky milovaného (ale jak jsem zjistila i kritizovaného) a hereckým nadáním obdařeného, který pro bandu ochotnickou leccos a mnohé dobré učinil.

Pardubičáci se nám líbili už v Turnově a je škoda, že se nedostali nakonec do Třebíče!

V průběhu vydání HROMADY budeme ještě hájit barvy východočeského regionu na národní přehlídce v recitaci dětí i recitačních kolektivů v Ústí n. O. Doufáme, že jsme pádu dobře připravili mnohaletým pořádáním východočeských přehlídek (Inspirací i dětských divadelních) v Ústí n. O. K volbě místa jistě přispělo i organizování třídy východočeské konzervatoře pro vedoucí dětských divadelních a loutkářských kolektivů, která se tu v péči Krajského kulturního střediska a laskavých místních organizátorů 2 roky konala.

PRKNA PRASTĚLA

Soubor ADIVADLO z Havlíčkova Brodu má za sebou premiéru pohádky JAK SE KRADOU PRINCEZNY (autoři Novák-Oubram). Po 4 letech první premiéra. Na divadelních prknech mělo přitom svou premiéru 7 nových lidí, dalších 6 obohatilo tak potřebné technické a organizační zázemí souboru. Prvně se také zapojili sponzoři (většinou podnikatelé z řad souboru - prostě "sami sobě sponzory"). Prvně se v této inscenaci objevila na prknech "živá" muzika. Na premiéru zvali členové souboru v průvodu městem. Vyplatilo se to. Měli plný sál (400 lidí!). Vstupné bylo dobrovolné a vybraná částka 2500 Kčs byla předána na fond pro astmatické děti.

Semilské gymnázium připravilo a odehrálo PYGMALION v režii V. Plívové-Šimkové (význačné české režisérky dětských filmů, která má na Semilsku chalupu) a za aktivního přispění paní Růženy Komárkové, přední herečky semilského divadelního souboru. Doneslo se nám, že se zapojil i Petr Pešek z Tatobit. Více nevíme, pozvánku jsme bohužel nedostali.

Spojené divadelní soubory Kulturního domu v Holicích uvedly komedii Voskovce a Wericha OSEL A STÍN.

Divadelní soubor Vrchlický z Jaroměře nastudoval hru Jana Jílka JAK UMRÍT NA LÁSKU. Pro podzimní předplatné plánuje další premiéru. Nezapomíná ani na děti. V březnu sehrál pro děti pohádku KOUZELNÝ KOBEREK a pro podzimní období připravuje SNĚHURKU.

Divadelní soubor z Vamberka přispěl k letošnímu významnému výročí V. K. Klicpery uvedením jeho hry HADRIÁN Z ŘÍMSŮ.

Loutkářský soubor Klíček při Městském kulturním zařízení Hankův dům uváděl v začátku tohoto roku pro děti pohádky O PRINCEZNE ROZMARILCE a O KAŠPÁRKOVÍ. Ve Dvoře Králové n. L.

Telefonická zpráva ze Semil ze dne 5. 5. 1992

na drátě Jan Hejral - referát kultury Okresního úřadu

"V Semilech měli premiéru ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY. Inscenaci chtějí reprízovat až do podzimu. Lomnice připravuje pohádku, premiéru plánují v květnu. Turnov hraje CHARLEYOVU TĚTU, premiéra byla v dubnu. Vysoké hraje stále Procházkovy KLÍČE NA NEDĚLI (v květnu s nimi jede na festival do Karlových Varů); o velikonocích mělo premiéru lidové hry v úpravě J. Kopeckého O UMUČENÍ A SLAVNÉM VZKRÍŠENÍ PÁNA A SPASITĚLE NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA. Jilemnice chystá detektivku, jméno mi teď vypadlo, jestli si vzpomenu, ještě zavolám..."

(zaznamenala ex)

Honzo, Jilemnice by měla v květnu odpremiérovat Gasonovy STROMY UMÍRAJÍ VSTOJE. Na podzim se chystají na Koutovou dramaturgii CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNÍ v režii J. Jareše.

Divadelní soubor Sokola Přepere na Semilsku uváděl o velikonočních svátcích hru G. Feydeaua POSTAREJ SE O AMÁIKU. (Měli jsme v plánu tam jet, pak to bohužel, bohužel nevyšlo).

(Honzo, heč, jsme lepší! redakce)

Neověřená zpráva z Chrudimska

Soubory loutkářské i divadelní nedávají o sobě příliš vědět. Hraje se v Chrudimi: Divadelní soubor J. N. Štěpánka, loutkářský soubor Kacařírek a AHOJ.

Jinak v Proseči se divadlo vrátilo církvi a nové prostory se teprve budují. Hlinečtí loutkáři rovněž dostali výpověď z prostor, hlinečtí divadelníci se, snad bez výjimky, vrhli do podnikání, ale proslýchá se, že se jim už po divadle stýská.

"Něco" se připravuje v Heřmanově Městci (Výtečníci se Sasafrašem - nevím, jak jsou daleko). Heřmanáček, jak mnozí již zaregistrovali, zahálem letos v dětské recitaci. Snažili se pouze Hlinečtí (Ale dobře! poznámka redakce)

V zaječickém divadelním souboru se též nic neděje - někdo starostuje, někdo dělá ve státním úřadě, někdo podniká...

Třemošnický soubor si hraje sám pro sebe. Situace neutěšená. Optimismus ve mně udržuje nové vzniklý dětský divadelní soubor DIVIDLO při ZŠ v Krouně. Zatím se veřejnosti nepředstavili, ale pořád si říkám, co když už konečně...

Věra Brunclíková
(vedoucí referátu kultury
OÚ v Chrudimi)

("vyždímaná" těsně před zahájením jednoho z četných zasedání organizačního štábu 41. Loutkářské Chrudimi).

Věrko,
a co Luže!! Pokud víme, připravují "muzikál"
NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA. Podrobněji o jejich aktivitách viz dvě zprávy v této HROMADĚ!
(poznámka redakce)

V sobotu 1. února se konala X. přehlídka loutkářských souborů BOUČKOVA JAROMĚŘ, letos jediná okresní přehlídka loutkářských souborů ve vě. regionu. - Zástupci loutkářských souborů náhodského okresu se pravidelně schází za organizační spolupráce Ivany Richterové z Hronovského kulturního střediska. Přehlídka je výsledkem této spolupráce.

Pořadatelé přehlídky:

Městské kulturní středisko Jaroměř
Hronovské kulturní středisko Hronov
Loutkářské soubory okresu Náchod

Program přehlídky:

IS BRUM Broumov: ČERT, KAŠPÁREK A SPOL.
IS Radost Červený Kostelec: KRAKONOŠOVA NABÍDKA
(pro nemoc se nehrálo)

Dětský loutk.soubor Jaroměř: JAK KUBA A KAŠPÁREK
HLEDALI PRINCEZNU

IS BLD Jaroměř: V ŘÍŠI PIMPRLÁT
IS Tuláci Nové Město n. M.: TŘI VOJENSKÉ PÍSNÍČKY
IS POLI Hradec Králové: ČERT A KAČA (host přehlídky).

Na závěr: Beseda s Janou Hladíkovou, loutkoherečkou, nyní učitelkou ZUŠ z Liberce.

Celá přehlídka probíhala v Boučkově divadle za velkého zájmu diváků. Při dopoledním i ranně odpoledním představení byl sál dětmi a jejich rodiči doslova nabitý. Krom souboru z Nového Města se hrálo marionetami na nitích. Viděli jsme tu loutky Králové z Výstavnictví (Brum), Jiráskovy, které v této oblasti u loutk. souborů dominují (Jaroměř) a loutky z Únanova (DS Jaroměř).

IS z Broumova tu slavil po několikaleté odmlce svoji premiéru s nově sestaveným souborem, Jaroměřští uvedli hned dvě představení a mohli se tak pochlubit početným souborem mladých lidí a dětí, které se tu s velkým zájmem loutk. divadlem zabývají. Novoměstští pak předvedli vlastní tvorbu nejen v dramaturgii, ale i ve výtvarnu a scénografii, v dramatizaci vojenských písniček, kterou připravili k výročí bitvy na Chlumu. Přehlídku po herní stránce uzavřela veselá klauniáda divadla Polí, která jistě byla právě svým herectvím pro ostatní soubory inspirující.

Viděl jsem tedy přehlídku jako příjemné, pěkné prostředí stejně zaujatých lidí, ve kterém opravdovost snahy o dobré představení dominovala. A viděl jsem i kousek, byt zatím nesmělé snahy o to, jak překročit v zájmu inscenace i svůj vlastní stín.

Prkna praštila - a pořádně a přímo zahraničně při Východočeských dnech Eurodivadla Francie ve dnech 16. - 24. dubna 1992 - ve Dvoře Králové n. L., Úpici, Pardubicích a Hradci Králové. V bohatém programu byla zastoupeno i divadlo. Francouzští divadelní hosté uvedli Camusovo Nedorozumění, Molièrov text Siciliánec aneb láska malíře, a Francouzský šanson a poezii. Krok s hosty držel divadelní soubor z Úpice s inscenací lidové hry v úpravě J. Kopeckého KOMEDIE O HVĚZDĚ.

EURODIVADLO FRANCIE - společnost, která v současné době sdružuje již 20 souborů z 10 míst Evropy má svůj sekretariát pro země české a moravské právě v Úpici. Podrobněji vás o této aktivitě budeme informovat v příštím čísle HROMADY.

Divadelní soubor Vicena Klubcentra Ústí n. O. ohlásil premiéru své inscenace Aristofanovy hry ŽENSKÝ SNĚM (aneb jak mohlo lehech dojít ke komunismu již v Aténách, aneb konec vše pokazí). Inscenaci můžete vidět v programu východočeské INSPIRACE 92 (26.-28.6.92) v Hradci Králové. Vratíme se k ní ještě podrobnějším komentářem.

Aktivní soubor Jumping Hamada z Pardubic pozval opět do Pardubic sankt-petěrbugskou divadelní skupinu DEREVO. Představení se má uskutečnit 15. 5. 1992 v objektu pardubického zámku (Příbrádek). Představení má název BUBEN ZE ZAJEČÍ KUŽE. Příběh o mrtvém králi, který se rozhodl oženit... je poslední pouliční představení DEREVA. Současně soubor pořádá s vedoucím souboru A. Agasinským dílnu. Soubor organizoval představení i dílnu ve spolupráci s Památkovým úřadem.

Soubor gymnázia v Havlíčkově Brodě - KCD (Kdo co dá) plánuje uspořádat 13. 5. 1992 předváděčku svého pořadu KDO CO UMÍ A KDO CO DÁ.

Divadelní ochotnický soubor při Městském kulturním středisku v Jilemnici uváděl ve dnech 23. - 24. května 1992 (bohužel pro nás v době konání východočeské přehlídky inscenací dospělých pro děti v Havlíčkově Brodě) inscenaci hry Alejandro Casona

STROMY UMÍRAJÍ VSTOJE.

Líbil se nám text v jejich programu, který nám zaslali:

Alejandro Casona: VĚŘÍM, ŽE DIVADLO MUSÍ SMĚŘOVAT K NOVÉMU ROMANTISMU, ABY TAK PINILO SVĚ HU-MANISTICKÉ CÍLE.

"Tomuto Casonovu krédu se již v zárodečných divadelních snech upsalí nadšenci, kteří se jilemnické veřejnosti vloni představili hrou Radúz a Mahulena. A protože i v následujících inscenacích chtějí zůstat věrni své divadelní poetice, museli nyní sáhnout opět vysoko: Casonův, dnes již klasický text je totiž výzvou k měření sil i pro herce profesionální.

Proč teda tito amatéři, z nichž mnozí mají v současné době vyčerpávající zaměstnání, takto riskují (zbytečný) neúspěch? Chtějí se poměřit sami se sebou? Nebo s hornobranskými, kteří před 30 lety zahráli tuto hru tak vynikajícím způsobem, že na ni tehdejší diváci v celém okolí nemohou zapomenout? Možná si chtějí ozkoušet pro ně dosud málo známý způsob jakéhosi "vnitřního herectví", který tato hra vyžaduje. Především je to však zřejmě Casonův pozoruhodný text, který, jak cítíme, by měl být v této době znovu tlumočen.

Realitivita dobra, pravdy a odpovědnosti, neokázalé hrdinství, které je solí lidských vztahů, to jsou otázky, kterými se trápil sedmačtyřicetiletý španělský emigrant Alejandro Casona a na které se znovu musíme snažit odpovídat i my."

....

PRKNA BUDOU PRASTĚT

KLICPERŮV (CHLUMEC)

45. ročník divadelního festivalu **KLICPERŮV CHLUMEC** pořádán u příležitosti oslav 200. výročí narození V. K. Klicpery má mezi dosavadními ročníky poněkud jiný charakter. Jednak jsou oslavy rozloženy do celého roku (včetně divadelních představení), jednak je organizována řada dalších setkání. Uskuteční se tak např. 2 výstavy - na zámku Karlova Koruna ve spolupráci s Památkovým ústavem Pardubice výstava s názvem **MNĚ JEST CELÝ SVĚT DRAMATICKÁ BÁSEŇ** (výstava je otevřena od 26. 5. 1992 do října 1992), místní organizátoři a spolupřátelé budou instalovat na podzim výstavu **Z HISTORIE DIVADELNÍHO FESTIVALU**. V sobotu 21. 11. se u básníkovy pomníku v Chlumu n. C. setkají účastníci pietního aktu, aby vzdali hold významnému rodákovi. Stejně tak bude pietní akt u básníkovy hrobu na Olšanských hřbitovech v Praze. V upomínku na 200. výročí vydává město Chlumec n. C. sborník Václava Horyny **Otec české veselohry**. Na zakončení jubilejního divadelního festivalu se uskuteční Divadelní ples za účasti zástupců souborů, které účinkovaly v uplynulých 44. ročnících. Je dán dokonce ráz: Chlumec n. C. v 18. století, za života V. K. Klicpery.

A která představení můžete vidět?

- 15. 5. - DS Symposion Třebechovice p. O.
Ervín Hrych: **REDNA U SLAVKOVA**
- 31. 5. - DS Hálek Nymburk
Meilhac a Millaud: **MAMZELLE NITOUCHE**
(s hostující Pavlou Břínkovou)
- 14. 6. - DS Jirásek Týniště n. O.
Jára Beneš: **NA TÝ LOUCE ZELEŇ**
- 19. 6. - DS TJ Klicpera Chlumec n. C.
Georges Feydeau: **DÁMSKÝ KREJČÍ**
- 25. 7. - Areál zámku Karlova Koruna - zábavné odpoledne také s divadlem
NA MALÉM RYNEČKU
- 18. 9. - Tvůrčí skupina KODL Lomnice n. P.
E. A. Longen: **DEZERTÉR Z VOLŠAN**
- 2. 10. - Tylovo divadlo OB Ořechov u Brna
A. Jirásek: **LUCERNA**
- 21. 10. - Klicperovo divadlo Hradec Králové
V. K. Klicpera: **KAŽDÝ NĚCO PRO VLAST**

Oslavy se konají pod záštitou ministra kultury ČR PhDr. Milana Uhdeho.

Aktivní loutkáři náhodského okresu plánují na 2. 8. 1992 - v rámci Jiráskova Hronova - uspořádat **DĚTSKÝ LOUTKÁŘSKÝ DEN**. Vystoupí na něm loutkáři z Jaroměře, Broumova, Červeného Kostelce, Nového Města a nový manáskový soubor z Hronova. Hosté jsou vítáni. Hlásit se můžete na adresu: Jaromír Dvořák, Větrník 1010, Červený Kostelec 54941, nebo u Ivany Richterové v hronovském kulturním středisku.

V rámci Jiráskova Hronova plánují loutkáři náhodského okresu **VÝSTAVU LOUTEK**. Hronováci svěřili režii hry **LIMONÁDOVÝ JOE** Ivaně Richterové. Stále aktivní Josef Vavříčka zase připravuje pásmo k výročí J. A. Komenského, které by mělo být uvedeno 2. 8. 1992.

LÉTO BÝVÁ KAŽDOROČNĚ VE ZNAMENÍ NÁRODNÍCH PŘEHLÍDEK

Opakujeme pro Vás termíny:

Dětské divadelní léto Prachatice

/5. - 12. června 1992) program zveřejňujeme v rubrice ŠKOLA HROU

Wolkráv Prostějov

(17. - 20. června 1992)

19. - 28. června 1992 se koná v souvislosti s významným výročím J. A. Komenského v Kunvaldě a Uherském Brodě **SCHOLA LUDUS**

přehlídka inspirativních moravských a českých souborů a mezinárodní dílna tvořivé dramatiky.

Loutkářská Chrudim

(2. - 6. července 1992)

Šrámkova Sobotka

(2. - 8. července 1992)

Jiráskův Hronov

(31. 7. - 8. 8. 1992)

Další se uskuteční brzy po prázdninách:

11. - 13. 9. a 18. - 20. 9. 1992

Libice n. C. (dříve FEMAD)

Scénická žatva a dílna divadla pro děti;

a

10. - 17. 10. 1992

Krakonošův divadelní podzim

(národní přehlídka venkovských divadelních souborů ve Vysokém n. J.).

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM

Loutkářská Chrudim se rýsuje pro pobyt velice atraktivně a příjemně!!!

Třináct nejlepších loutkářských inscenací bude uskutečněno ve čtyřicetičtyřech představeních. Zajímavě vypadají všechny semináře:

- A. NAHOŘE BEZ!
- B. SLOVO, AKCE, OBRAZ
- C. DIVADELNÍ PROSTOR
- D. POHRÁVÁNÍ SI S HUDBOU
- E. MAŇASEK-JAVAJKA-MARIONETA
- F. AUTORSKO-DRAMATIZÁTORSKÁ PRÁCE

A novinka - **RODINNÝ SEMINÁŘ** - určený rodičům - loutkářům s dětmi!

Loutkářská Chrudim se stává otevřenou přehlídkou!

Máte proto možnost zúčastnit se mimo hlavní program i vy! V KLUBU, NA TRHU nebo POUTI!!! Vaší aktivité se meze nekladou! Hrát se bude v celé Chrudimi, prostě tam, kde si svůj prostor vybarete.

Ubytování je zajišťováno i ve velmi levných cenových relacích, můžete uplatnit vlastní spací pytel a požádat o "ložnou plochu".

Informujte se buď u Lučka Richtera, ARTAMA, Sněmovní 7, 118 22 Praha 1, telef. č. 02/534 841-4, nebo v Chrudimské besedě - MKS, telef. č. 0455-3896.

Nejpodrobnější informace najdete v dalším čísle **VYKŘIČNÍKU** - loutkářském zpravodaji ARTAMY.

ŠKOLA HROU

TAK NA TOMTO MÍSTĚ MĚLY BYT SHRNUTY
ZKUŠENOSTI Z TRPĚLIVÉ A SOUSTAVNÉ
DLOUHODOBÉ ČINNOSTI VE VZDĚLÁ-
VÁNÍ V OBLASTI DRAMATICKÉ VÝCHOVY
(NEBO TAKÉ TVOŘIVÉ DRAMATIKY)
Z OKRESU ÚSTÍ N/ORLICÍ.

MAĚME SLÍBENO, ŽE SE O TO S NÁMI
PODĚLÍ AŽ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE.

Vzdělávání v oblasti tvořivé dramatiky je také jednou ze součástí náplně Regionálního střediska kulturních služeb v Pardubicích, které pracuje při Okresní knihovně. V problematice jak prakticky naplnit Senecovu myšlenku "Učíme se pro život, ne pro školu" se pokusil přítomné orientovat Tomáš Houška, autor metodiky pro státní školy - Škola hrou. Seminář se konal 26. 2. 1992 a odstartoval tak celý cyklus setkání.

V prvním týdnu v červenci se bude konat v Havlíčkově Brodě již druhý ročník letní aktivity Kulturního domu Ostrov (a především neúnavné Lídy Honzové) - Spielen und Lernen - výuky němčiny pro děti s využitím metody dramatické hry. Účastníci loňského setkání se už znovu hlásí.

Na východočeské přehlídce v Ústí překvapily příjemně svým vystoupením děti ze ZŠ Komenského v Trutnově. Jejich sympatická vedoucí, učitelka Milena Kábrtová, předvedla využití dramatické výchovy ve výuce němčiny v ZŠ. Máme nejlepší předsevzetí toto vystoupení natočit a využít jako metodický materiál.

Po úspěchu loňského letního soustředění, které pod názvem Prázdniny s divadlem pořádal pro děti z východočeského regionu IMPULS Hradec Králové, se rovněž chystá setkání další (pro děti z loňského běhu i pro zájemce nové). Tentokrát se bude konat v Budislavi na Svitavsku v termínu od 27. 7. do 8. 8. 1992.

PRACHATICE

Pro informaci těch, kteří snad ještě nejsou "chyceni drápkem" uvádíme stručný program Dětského divadelního léta (národní přehlídka dětských divadelních a loutkářských souborů), které probíhá ve dnech 5. - 12. 6. 1992 v Prachaticích.

Sobota 6. 6.

Přípravka Recitačního studia Šrámkova domu Sobotka Ilja Hurník-Šárka Štembergová: DIVNÉ JMÉNO

LDO ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
Jan Werich-Ema Zámečnicková: LAKOMÁ BARKA

LDO ZUŠ Mladá Boleslav
J. Lada-L. Hanibalová: O KOCOURU MIKEŠOVI

Neděle 7. 6.

LDO ZUŠ Praha 10
Hynek Drážhal: MOLITANOVINY + HOROLEZEC

LDO ZUŠ Vejprnická Plzeň
INDIVIDUÁLNÍ VÝSTUPY

DDS Větrník, ZŠ Smolkova Praha 4
A.S. Puškin-J. Zvolánková: POHÁDKA O CARU SALTÁNOVI

Pondělí 8. 6.

Lentilky při ZUŠ Vsetín
S. Pavelková-M. Lukešová: ŠKOLA, ACH JO, ŠKOLA...

DDS Fanfuláci LDO ZUŠ Nové Město na Moravě
K. Čapek-kolektiv souboru: O ZAČAROVANÉM TULÁKOVI

DDS ZUŠ Rožnov pod Radhoštěm
J. Bařinka-A. Němcová: POHÁDKA Z POUTI

Úterý 9. 6.

LDO ZUŠ Písek
M. Lukešová-M. Husinecká: JAK SI MUCHOMŮRKA ZELENÁ HLEDALA ŽENICHA

DDS PIRKO - oddíl II.D-Středisko dramatické vých.
DDM Lužánky, Brno
L. Aškenázy-D. Svozilová: NA JEDNOM STROMĚ

Středa 10. 6.

Divadelní soubor Ťapka ZUŠ Znojmo a Znojemská beseda
P. Žák ml.: VIVAT COMENIUS

Divadlo HUDRADLO, MĚKS a ZUŠ Zlín
M. Slavík na motivy indických pohádek: INDICKÉ POHÁDKY

Čtvrtek 11. 6.

Divadelní soubor Teaterkiste, Siegen (SRN)
GILGAMESŠ, KRÁL, KTERÝ NECHTĚL ZEMŘÍT

Součástí přehlídky jsou tradičně kvalitně vedené rozborové i tématické semináře.

PUBLIKACE PRO VÁS

- nabízí ARTAMA, Centrum pro dětské aktivity,
Sněmovní 7, 118 22 Praha 1 - Malá Strana

Milada Mašatová: Dramatika s loutkou

Ojedinelá praktická publikace, obsahující cvičení hry, metodické řady atp., je určena vedoucím dětských kolektivů divadelních, loutkářských a recitačních, učitelům literárně dramatických oborů ZUŠ i dalším pedagogům, kteří chtějí obohatit svou práci s dětmi o tvořivé hry s materiálem, předměty a jednoduchými loutkami.
Cena: 12,- Kčs

Kolektiv autorů pod vedením Evy Machkové: Malý průvodce dramatickou výchovou v mateřské škole (pracovní název)

První práce věnovaná praktickému využívání dramatických a dalších tvořivých her a cvičení v předškolní výchově. Publikace bude neocenitelným praktickým pomocníkem každé tvořivé učitelce MŠ a neměla by chybět ani učitelům 1. stupně ZŠ a rodičům malých dětí.
Předpokládaná cena: 18,- Kčs

Výchova dětského přednášeče

Základní publikace pro vedoucí dětských recitačních souborů a pro ty, kdo pracují s dětskými sólovými recitátory. Autory publikace jsou přední odborníci na dramatickou výchovu a dětský přednes: Šárka Štembergová-Kratochvílová, Sona Pavelková a Jana Vobrubaová.
Cena: 7,- Kčs

NESTOŘI & KANDROASOVÉ

SAŠA GREGAR

Ty a první číslo vyšlo u Tebe v Ústí, ne? A když někdo neví kudy kam (jako například často já), přijedeš a poradiš. Na divadle i v úřadě.

Jest jeden slavný antický výrok: Lépe být v provincii Caesarem, nežli v Římě druhým po Caesarovi. Za svou osobu bych ho trochu opravil: Je lépe být v provincii druhý po Alexandrovi, než první bez Alexandra. Protože věřím, příteli a pane, že se Ti podaří za účinné spolupráce nás ostatních úředníků - divadelníků (protože díkybohu se v bývalém Východočeském kraji, na pomezí Moravy a v části Sudet rodí pořád víc divadelníků než úředníků) - tedy že se Ti podaří symbióza kousku zároveň heroického, zároveň furiantského: že zapráhneš úředního šimla do Thespidovy káry! Ať táhne, potvora, ať dělá jednou něco užitečného! Pevně věřím, že se to jednou definitivně povede. A tehdy předstihneš definitivně toho svého makedonského jmenovce. Protože to bude větší věc, než mlátit mečem do nějakého uzlu. A s Thespidovou károu úředním šimlem taženou se hravě dostaneme dál, než přes Turecko do Indie a nazpátek. Už aby to bylo. Musím končit, jdu psát plán porad na příští čtvrtletí. Buď zdrav a propoš - napiš mi, jak jsi rozpracoval to vládní usnesení číslo 323/b!

Tvůj Honza Královéhradecký široký

Milý Alexandře Ústeckonadorlický Veliký!

Už dlouhá léta marně přemýšlím, v čem to asi je, a ono to zřejmě už v tom jménu. To samo o sobě voní výboji, úsilím, grandiozností, úspěchem. Prostě jmenovat se Alexandr zavazuje a my všichni - tví věrní divadelní poddaní - se radujeme, že i na našich luzích a hájích vykvetl bohatýr rozsochatý, tohoto jména hodný.

Poprvé jsem Tě viděl kdysi v Chocni, kde jsi se šarmem vlastním sobě a schizofrenií vlastní době uváděl jakousi smysluprostou přehlídku sborů pro občanské záležitosti. Jeda domů, myslel jsem si: to je buď vynikající herec, nebo obřadnický fanatik. Brzo jsem pochopil, která verze byla správná. A pak přišel první Audimafor (Pardubice 1981) a Tvůj Šejkspír ve studiu. A další kousky. (Nejsa přítelem pozitivismu, vytěsňuji fakta do přílohy a zde pouze plkám.)

Začalo být pomalu jasno, že v sezóně, kdy má pan Gregar premiéru, zápásí ostatní soubory pouze o druhou šprušli na východočeském žebří. Ještě, že jsi byl natolik uznalý a nepremiérovals každý rok, takže se občas dostal na Hronov i někdo jiný.

Stejně jako většina Tvých ctitelů vzpomínám nejraději na Vévodkyni valdštejnských vojsk. Na co vzpomínají nejraději Tvé ctitelky, to je věc Tvoje a jejich, to sem tahat nebudu. Zpět k Vévodkyni: Ted po letech to snad mohu napsat otevřeně - jedna věc se mi na té inscenaci nelíbila" že jsem v ní nehrál! A nejhezčí zážitek s ní nemám ani z představení, ale ze zasvěcených rozběrů kvality tohoto kusu i amatérského divadla vůbec, jak je převáděli osvětoví inspektoři a komisaři, když jsi hrál Vévodkyni v Klicperově divadle Vítězného února při oslavách Dne kulturního pracovníka.

A vidíš, čas oponou trhnul a z nás dvou jsou téměř osvětoví komisaři - vedoucí referátů kultury okresních úřadů. A pry - jestli budeme na těch seslích sedět ještě za dva roky - budeme už mít titul: odborný rada! To bude junda, pane kolego; rezie: odborný rada Alexandr Gregar. Už se těším. Tož jsme úředníky. Studujeme a připomínkujeme vyhlášky, hádáme se o peníze na kulturu s finančními referáty, zakládáme fondy a nadace, nadáváme na ministerstvo a na jeho aktivech přicházíme s konstruktivními nápady, které napomáhají jeho alespoň částečné destrukci. Tedy - abychom učinili spravedlnosti zadost: já víc nadávám a Ty víc a líp studuješ, zakládáš a vymýšlíš konstruktivní návrhy. Inu - Alexandr Veliký, to je marné. A kromě toho pořád děláš divadlo a chystáš - tu monstřáckou jako letošního divadelního Komenského, tu milé ptákoviny, jako česko-moravský milník na loňský Burčákfest. Vlastně pokud se nepletu - i jméno tohohle plátku jsi vymyslel

nebovali referátů kultury

Alexandře Veliký!

šitá a p.

GREGAR A DIVADLO * 25. 11. 1943

- Poprvé na jevišti v pěti letech jako ministrant v procesii v Jiráckové Otci (tatínek a bratr byli vášniví ochotníci)
- Fak močkrát hrál ve školním divadle Trpaslíky, Flavačky
- Na gymnáziu ve studentském divadle a první rezie divadla poezie a pantomima, už také v Ústí nad Orlicí, a malé formy
- Na vysoké škole kabarety (ovlivnění Semaforem a Divadlem Na Zábřahách)
- Do ochotnického spolku Hýbl ho nejdřív nechtěli, tak začal režírovat sám. Poprvé v roce 1966 detektivku Faust na myši
- Potom každý rok až do roku 1978 jednu rezi močkrát na přehlídkách, v roce 1971 vyhrál národní soutěž divadla pro děti = Jak se stal Rumcajs loupežníkem
- V roce 1978 poprvé na Hronově
- Abolvoval Východočeskou lidovou konservatoř
- V roce 1979 založil Studio O2 a definitivně vypadl z Hýbla. 1980-83 Faust (Hronov a Víden), 1981 Šejkspír ve studiu (komedie omylů - Písek), 1983 Třináct vůň (Hronovský velký průser)
- Rozpad původního Studia O2 a nucená přestávka
- V roce 1984 začal hrát v Ústeckém Vicenovi, 1986 premiéra Vévodkyně valdštejnských vojsk, asi 75 repríz až do roku 1989 (Hronov, Úpice, Karlovy Vary, Napajedla, natáčení ČST, Belgie, Litva)
- V roce 1988 nedozkoušel Gayovu Žebráckou operu, proto premiéra Slavkinova špatného bytu (Hronov 1989, Žatva Martin)
- Po revoluci nedozkoušel Zahradní slavnost (1990), proto obnova Žebrácké opery (1991) (místo Gaje Havel). Krize v souboru.
- Poslední (snad už definitivně) premiéra Aristofana - Ženského sněmu 29. 5. 1992
- Do této chvíle cca 30 rezií a nespočítám herecké role. Představení asi 300 - 400.

Milý Jene Dvořáku, jun.

Píši Ti z prostředí poněkud odlišného tvému naturelu i fiziognomii. Z jisté soutěže, při níž pacholátka vyluzují zvuky na ten nejroztodivnější nástroj ze dřeva, totiž na housle. Jejich oblé tvary, sytý a lahodný zvuk mně přesto přiváły vzpomínku na Tebe, milovníka věci sytějších a lahodnějších i tvarů podstatně oblejších.

Jacísi vrabci vycvrkali, že Ti bude polovina z osmdesáti. To není moc. Ale také ne málo. Už toho má za sebou "neurekom", jak říkají naši federativní bratři, k nimž ses taky pár let navázel se svým uměleckým humorem. Jenže to, že Ti přibývají léta, vůbec není na škodu. Zraješ jako slivovice a moudříš jako sova. Někdy už nemusíš vůbec nic říkat. Jen bafat z lulky a tvářit se. A všichni ví, že Dvořák ví.

Poprvé jsem o Tobě slyšel, když ses ještě jmenoval Dvořák-Musil. Znělo mi to nějak jako Frýdek-Místek, a proto jsem k tomuto slovnímu spojení neměl větší důvěru. Pak jsem Tě viděl, dříve než ve skutečnosti, v jakémsi televizním vysílání, které výše zmíněný duet prezentovalo coby tehdejší avantgardu. Určitě vám mnoho televizních diváků nerozumělo a jistě přepínali na zábavnější programy, protože byli tupci. Já měl tenkrát ještě černobílou, a proto se mi líbilo, jak jsou ty kecy odvážný. Pak jsem se různě dovídal, jak ten Dvořák s Musilem a nějakým Justem bourají sály jen tím, že prý říkají obyčejný věci a hesla a různě je demonstrují. Posléze mi kamarád vykládal, že studuješ režii na lidový konzervatoři a já se ptal, je-li ti toho zapotřebí (až po letech jsem přišel na to, že bylo).

A pak jsi najednou vtrhl do mého života. Svým smyslem pro blbost jsi zamořil jakýsi kulturní dehydrát zvaný "Tribuna nových nápadů". Spolu jsme někde na Kladně četli diapozitivy o tom, že kandidáti Národní fronty musí být zvoleni, i kdyby na chleba nebylo. Pak jsme to zapili tak silně, až se Národní fronta trásla v základech. Tvářival ses vážně, když tajemníci tajemnili, a netušili, že jsou pro Tebe materiálem hodným hnětení do fórů intelektuálních i zcela plebejských. Myslím, že někdejší Krajské kulturní středisko, jehož jsi byl svědkem, bude za některý Tvý nápad zapsáno v kulturním nebi hned vedle Havlíčka a Uhdeho.

Naše mimoučebné sbližování však přesto nastalo. Ty ses zúčastnil pár mých kreací, já Tvých. To už jsi nebyl Frýdek s Místkem (jo, abych nezapomněl, tos chtěl Ty, abych s Místkem dělal módní přehlídku a já už nebyl na ženský), už jsi byl jen Honza. A pytel nápadů, od Saturnina po Lysistratu.

A fajfka pukající referátem.

Ze máš spásný záchranný nápad, za to by Tě měli jmenovat plavčíkem osvoboditelem nových struktur od starých a zpět. Přizvukujeme si teď ve svých lukrativních státních funkcích a snažíme se částečně možné a částečně nemožné. Žít normálně.

Já bych Ti to moc přál. I tu druhou půlku osmdesátky a ještě něco navíc, aby ses dožil stovky, pokud ovšem budeš pít kozí mlíko, nebo ztratíš paměť. A nehubni příliš. Škodí to pohlaví.

Ahoj

Saša Gregar

psáno na Kocianově houslové soutěži v Ústí n. O. v květnu 1992

HONZA DVOŘÁK

*redakční referátů kultury o
Hradce Králové*

POZNÁMKA REDAKCE:
OBA PÁNOVÉ O SVÝCH VZÁJEMNÝCH
PŘÍSPĚVcích NEVĚDĚLI.

VE SLUŽBÁCH THALIE

Znovu uvádíme, že bychom v této rubrice rádi připomínali jubilea souborů i jednotlivců, poděkování či blahopřání. Nemůžeme bez vás. Nevíme všechno! Pište (nebo telefonujte)!

Úctyhodného věku čtyřiceti let v květnu dosáhla, plně zachvácená pilnou prací editorskou, pedagogickou i básnickou, Lenka Chytilová, autorka básnických sbírek, dlouholetá pracovnice nakladatelství Kruh v Hradci Králové a účastnice četných porot v oblasti uměleckého přednesu. Budiž jí tvůrčí brk lehký a Múza příznivě nakloněna!

Stejně zestárne - pardon, vyzraje i silná trojka mužských pedagogů literárně dramatického oboru ZUŠ Na Střežině dr. Jan Dvořák, Jiří Polehna a Josef Tejkl. Stane se tak v srpnu a září tohoto roku. Necht' žijí oni i jejich dobré úmysly!

Postpubertálního věku dvaceti let dosáhne letos Muzeum loutkářských kultur v Chrudimi, které bylo otevřeno 2. července 1972. Srdečně zve k návštěvě svých expozic, v den svých narozenin dokonce zdarma!

Půlstoletí Míly Kučery

Kučerovi že bylo padesát? V tom případě se na tento způsob děkovatění lze jediné těšit. Padesátka zastihla Mílu Kučera v zenitu sil a naražité na něj všude, není před ním úniku. Až se leckdy ocitám v pokušení. Což takhle odněkud, kde Kučera vzletně otevírá či zavírá přehlídku, zavolat do pardubického divadla a nevinně se otázati: "Je přítomen pan ředitel?"

Ano, již delší dobu podezírám Mílu Kučera, že si pořídil několik svých kopií, které klopotnou a horečnou činností pokrývají rozsáhlá území a ne nepodobny vojákům Alexandra Velikého vytvářejí předmostí pro činnost dalších, aby získaly to-muto muži ještě větší věhlas.

To se to pak, příteli Kučero, organizuje, cestuje, direktoruje, Zurangoří! Jeden Kučera, usměvavý a pro rodinu, táhne sobotní nákup a švitořivě konverzuje se ženou Annou (nic netušící), další manekýn sleduje zarputilým okem zkoušku ve VČD, jiný paralelně vysvětluje souboru z Prostřední Lhoty, kde se dopustil dílčích nepřesností, x-tý právě pronáší hlavní referát na konferenci AITA-IATA v Kodani.. A kde je asi ten pravý?

Možná Ti to, Milo, ti prostodušší zbaští, ale já ne. Víím, co je v lidských silách. Přesto však do další padesátky: Zlom vaz!

Pepa Tejkl a celá divadelní obec

PS: A park svých dvojníků již nerozšiřuj.

Váření a milí přátelé,

125. tváří ochotnického divadla ve vsi, je záležitost nejen oslavná, ale i varující.

Takže přejeme taboličskému souboru "Máj" hlavní hodně úspěchů při každém dalším novém představení!

Zlomte vaz!

A děkujeme především za iniciativu, kterou soubor vyjel a vyvíjí při organizování východočeských přehládek venkovských divadelních souborů.

J. Tejkl
STŘEPIŠKO AMATÉRSKÉ
KULTURY
"IMPULS"

Hradec Králové duben 1972

M. Tejkl

DIPLOM BYL PŘEDÁN.....

L. Odjota

PELMEL (MIŠMAŠ)

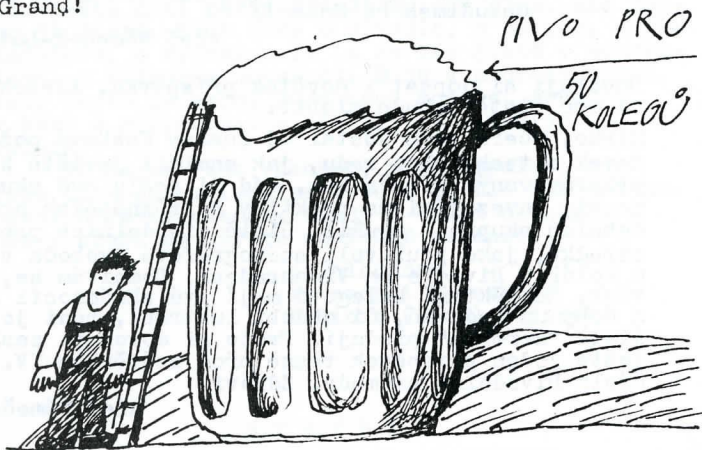
Do 24. června 1992 si můžete prohlédnout v Hořicích výstavu, která nese název

JAK SE KDYSI V HOŘICÍCH MUZICÍROVALO A OCHOTNIČILO.

Nahlédnutí do ochotnické historie může být zajímavým podnětem pro uvažování současné. Víme, že Hořické muzeum vlastní velké množství dokumentačního materiálu (z doby, kdy jsme pořádali výstavu k Roku českého divadla), jistě vybralo k zveřejnění ty nejlepší.

PELMEL Z HAVLÍČKOBRODSKA

Doneslo se nám, že premiéra havlíčkobrodského souboru ADIVADLO - JAK SE KRADOU PRINCEZNY by se neuskutečnila, kdyby se režisér představení Zdeněk Stejskal před rokem na naléhání svých kamarádů nevsadil, že do konce března 1991 začne se zkouškami na tuto hru. Vsadil se o velké množství piva, takže to raději dodržel. A když vyhrál, uspořádal posezení s pivem pro svých 50 kolegů ze souboru. Grand!

V havlíčkobrodské ochotnické veřejnosti dobře známý František Štibor se stal soukromým podnikatelem. Je spoluvlastníkem obchodu CVRČEK (veškeré zboží pro kojence a batolata).

Člen stejného souboru Zdeněk Šmejkal prý už vlastní dvě trafiky!

Další člen souboru - Mirek Lhotka - má firmu WELL - zprostředkuje a zařídí vše, co si přejete. Ptali jsme se, jak jde podnik. Prý dobře. Držíme palce.

Sdružený klub v Havlíčkově Brodě se nově jmenuje Kulturní dům Ostrov (kdybyste ho hledali!). Ale to není jediná novina. Důležitější je ta, že se tam úspěšně skončila první fáze nového divadelního sálu (chybí dovybavit pro divadelní účely jeviště). V době, která divadlu příliš nepřeje, vzniká nový divadelní sál. HURÁ! A díky všem, kteří se o to zasloužili a dále zaslужují!!!

O tom, že hranice bývalých krajů skutečně mizí, svědčí i skutečnost, že loutkářskou přehlídku východočeského regionu v Lomnici n. P. zaznamenal dne 23. 3. 1992 i SD, Severočeský regionální deník vycházející v Ústí nad Labem. A taky to, že ve Svitavách proběhla moravská postupová přehlídka dětských divadelních a loutkářských souborů.

"...Legrace, úsměvy, veselí, sranda, šprýmy, milo, krásně divadelno... ano, to všechno byl náš tradiční Divadelní ples. Asi největším útokem na bránice hostů bylo pódiové vystoupení mužů na Smetanovu Mou vlast. Ples se konal v předvečer ZOH, takže byl organizačně pojat i s olympijskými myšlenkami - hosté např. skládali sportovní plesový slib (žlutý kruh = konak, černý = fernet ...) Místní podnikatelé přispěli do tomboly, která tím pádem byla nebyvale bohatá. Suma sumárum - dobrá věc se podařila a opět se ukázalo, že jsme dobrými organizátory a kouzelníky pohody. Ovšem s divadlem je to horší. No uvidíme. Ale jak vidíte, divadelní dění v Týništi neumřelo, a to je to nejdůležitější."

Z dopisu Evy Drábkové
DS Týniště n. Orli.

(Barevné foto nebudeme moci pro špatnou kvalitu reprodukovat. Škoda!)

Pánové Wilda a Zajíček jsou veřejnosti známí jako herci Divadýlka Pardubice. Pronajmutím Valdické brány v Jičíně získali nejen vlastní prostory, ale i prostor pro fantazii, které měli vždycky dost. Budete-li je hledat - tak Na Věži! Zajíček + Wilda, Agentura Na Věži, Valdická brána Jičín, telef. č. 0433/22196.

TAK TO SE JEŠTĚ NESTALO, aby porota z technických důvodů nedojela na představení. Tuto premiéru absolvovali Vladimír Zajíc, Jan Císař, Mirka Císařová a Honza Merta (v tuto chvíli i řidič) při cestě na představení Klíčů na neděli do Vysokého n. J. Stalo se tak pro hustou mlhu 29. 2. 1992 a vzdali to v Železnici, kam se doplížili čtyřicítkou. Představení by už stejně nestihli.

Na DAMU do Prahy se na základě letošních zkoušek dostali: Tomáš Komárek z Hradce Králové a Lucie Roznětínská z Kostelce n. O., oba žáci ZUŠ Na Střežině v Hradci Králové.

Na Ježkovu konzervatoř do Prahy byli přijati Jindra Petráková z Bítouchova na Semilsku, Jana Zbortková z Hradce Králové a Kamil Švejda z Hradce Králové. Všichni jsou členy Hereckého studia při IMPULSU.

ŠTĚTKAŘENÍ V LOUTKAŘENÍ - 20.6.

pod tímto názvem pořádají loutkáři náhodského okresu všeobecné natírání Boučkova loutkového divadla v Jaroměři. Vstupné - štětka. Ostatní materiál bude k dispozici. Podle počasí se bude "štětkovat" uvnitř, nebo venku. Pomocníci vítáni.

DIVADELNÍ TRŽNICE

VÝZVA PRO DIVADELNÍ KOUMÁKY!

Dostali jsme dopis od Honzy Řeháka z České Třebové - Studio 02.

Studio 02 hraje od loňského roku komedii Ivana Tallera - KOMEDIE O CHYTROSTI. Děláme to jako jarmareční komedii a objíždíme s tím jarmarky, parky a hospody. Hrajeme prostě všude, kde nás jsou ochotni za laciný peníz koupit. Hrát můžeme prakticky všude, stačí nám prostor cca 5 x 3 m a přípojka elektrického proudu. Ostatní si přivezeme s sebou. Hrát ovšem můžeme i v divadle. Jezdí nás celkem 10, přepravujeme se buď pronajatou dodávkou /něco jako Š 1203/, nebo dvěma auty s vozíkem. Představení trvá cca 90 min. Pokud se hraje za denního světla, obejdeme se i bez přípojky elektrického proudu i bez magnetofonu.

Takže:

Velevážené publikum !

Uvádíme pro vás historii utěšenou a kratochvilnou, sepsanou podle starých textů. A protože na jarmarku je možné všechno, je možné vše i v našem představení. Zanechte doma starosti a přijďte se zasmát na naši pout.

Studio 02 Kulturního klubu
Česká Třebová

Kontaktní adresa: Jan Řehák
Příční 1960
560 02 Česká Třebová
telefon: domů - 2173
do práce - 7 - 437

KOMEDIE O CHYTROSTI:

režic: Jan Řehák

hrají: Ondřej Bedřich Ducháček
Janek Jan Řehák
Tomáš Josef Coufal
Háta Hana Válková
Žofie Lenka Pavlíková
Uršula Zuzana Soukupová
Balerína, felčarka, Prokop. Daniela Sibrťová
Principál Miroslav Daniel

Scéna a kostýmy: Studio 02
Světla, zvuk: Jan Král
Text sleduje: Hana Vitková
Technická spolupráce Vlasta Kreuzová

PS. Nejlepší řešení můžeme odměnit !!! Značka: Do-
hodneme se !

(REDAKCE)

"Heřman" z Heřmanova Městce se probral po kratším útlumu a nacvičuje studentskou hru V y t e č n í k y. Vyložené z uměleckých důvodů, nikoliv, aby v případě neúspěchu se dalo nenápadně zmizet z prken jež znamenají svět, si vymysleli zamlžení jeviště v závěru hry.

Pokud mají amatérští divadelní praktici zkušenosti, jak tento efekt navodit, necht je předají /bez náhrady za úplatu/ tomuto souboru.

Jejich zřizovatel nebude skrblit finančními náklady na realizaci tohoto efektu, pokud nepřesáhnou plánovanou částku na vybavení a údržbu divadelního fundusu, případně částí diet za představení, jichž se účinkující rádi zřikají ve prospěch udržení místní kultury.

Soubor uvítá i každou nerealizovatelnou radu teoretiků a výzkumných pracovníků v oboru chemie, mikro a makro-biologie, astronomie a hvězdopravectví, aby mohl vědecky zdůvodnit v případných diskusích případných přehlídek svůj režijní záměr.

Za rozpadlý poradní sbor pro divadlo OKS
Chrudim /nyňi Oddělení kulturních služeb
chrudimského Muzea!/
Aleš Němeček-Luže

Dovolují si dopsat i dovětek příspěvku. Alešček se na mne jistě nebude zlobit:

Mirko, včera jsem dostal od Zuzany Naskové požadavek o technickou radu, jak zmlžit jeviště k připravovaným Výtočnickům. Rád ji pošlu své zkušenosti, navazující na praktiky nejružnějších hudebních skupin a využití čistě divadelních prostředků, jaké používali scénografové Svoboda v ND a Kolář v Divadle na Vinohradech. Domnívám se, však, že někteří kolegové mají své zkušenosti až z doby už nedávno, či období lustrací, rádi je jistě "Heřmanu" předají. Proto si dovoluji zaslat ještě jeden příspěvek těsně před uzávěrkou IV. číslo Divadelní hromady. Zdraví.

Aleš Němeček

(Cís.)

ZDE JE OBRÁZEK,
↓ ALE PONĚKOLIK
SE ZAMĚŘÍ.

DOBRA RADA NAD ZLATO

REZONANCE V TURNOVĚ

Když se Impuls ptá, co bylo impulsem k založení nadace Rezonance, nezbyvá než odpovědět. Nebudu sahat k historii, to by bylo na dlouhé lokte. Omezím se pouze na konstatování, že v Turnově již drahně let není žádné zařízení, které by se zabývalo kulturou žádanou mladými lidmi. A protože i po naší "sametové" se opět jen hovořilo a zvažovalo (dokonce se proslechlo, že možná tak za deset let, možná...), napadlo pár lidí, že by se měl nějaký klub udělat teď hned. Jako jediný, volný nebytový prostor, o který navíc nikdo nestál, připadala v úvahu kasárna. A tak po několika "konspiračních" poradách byla založena Rezonance - nadace pro renesanci kultury, jako partner města, od něž si vzala tyto prostory do pronájmu. Nutno ovšem ještě říci, že MÚ, Městská rada i zastupitelstvo nápad schválily a dokonce poskytly část financí, nutných na rekonstrukci.

Klub je už asi tři týdny těsně před otevřením (nevím, zda v době vytištění už třeba nebude fungovat). Důvodem je špatně schnoucí omítka a tudíž i malba. Ale my se nevzdáváme. To až v případě, že nezaplatíme dluhy a policie, která si pro nás přijde, nás k tomu jednoznačně vyzve. Zatím ještě není pevný dramaturgický plán, ale jedno je jisté, Klub bude o divadle, o muzice, o literatuře, o výtvarnu... (a co vás ještě v souvislosti s kulturou napadne). Bude v provozu denně, tedy nejen na akce. Bude tady možnost posedět v baru a poklábosit s přáteli (v plánu je i kulečník).

To je asi tak všechno, milý Impulse, co jsem ti o našem impulsu v této chvíli schopná napsat. Zdravím všechny bandy a těším se někdy u nás v klubu na nějaké společné merendě

nashledanou
za nadaci Rezonance
Daniela (Dáda) Weissová

S T A T U T

REZONANCE - NADACE PRO RENESANCI KULTURY

HLAVA I.

REZONANCE - NADACE PRO RENESANCI KULTURY (dále jen Nadace), je samostatný, právní subjekt. Má za cíl podporovat, zřizovat, provozovat a zprostředkovávat veškeré kulturní projekty, činnosti a činy. Smyslem a ctižádostí tohoto počínání je pozdvihnutí kulturní úrovně mladé generace a skrze ni i národa jako celku. Nadace se identifikuje názvem a ochrannou značkou. Sídlo Nadace je v Turnově, Trávnice 397, tel.: 0436/214 39.

HLAVA II.

Nadace má čestné a výkonné předsednictvo. Vystupovat jménem Nadace jsou oprávněni pouze členové výkonného předsednictva.

HLAVA III.

Členy čestného předsednictva se ze své dobré vůle stávají vynikající postavy kulturního a veřejného života.

HLAVA IV.

Činnost Nadace řídí výkonné předsednictvo. Má pět stálých členů: Kryštof Hajn, Jan Mašek, Aleš Zemene, Pavel Záhorka, Daniela Weissová. Úkolem výkonného předsednictva je:

- vystupovat a jednat jménem Nadace
- přijímat a posuzovat podněty k činnosti Nadace a rozhodovat o způsobu podpory pro projekty
- získávat sponzory a příspěvky na fond Nadace a garantovat plnění podmínek s tím spojených
- vypracovat každoročně výroční zprávu o činnosti a hospodaření Nadace

HLAVA V.

Každá čs. nebo zahraniční právnická i fyzická osoba má právo Nadaci kdykoliv předložit projekt v kulturní nebo přílehlé oblasti a být seznámena s výsledkem jeho posouzení výkonným předsednictvem.

HLAVA VI.

Pro účely Nadace bude zřízen u Komerční banky v Turnově korunový a devizový účet. Na fond Nadace mohou dobrovolně přispívat čs. i zahraniční právnické i fyzické osoby a požívat, po uzavření sponzorské smlouvy, reklamy s tím spojené. Převodní příkaz Komerční bance v Turnově z účtu Nadace musí být vždy podepsán třemi členy výkonného předsednictva.

HLAVA VII.

Na konci každého kalendářního roku bude vydána výroční zpráva o činnosti a hospodaření Nadace. Zpráva ponese konkrétní údaje o realizovaných projektech i nákladech s nimi spojených. Bude postoupena všem sponzorům, požádají-li o to. Pro veřejnost bude k nahlédnutí. Výroční zprávu stvrzuje svými podpisy výkonné předsednictvo.

HLAVA VIII.

Nadace zaniká, pokud se na tom dohodne všech pět členů výkonného předsednictva. Veškerý movitý i nemovitý majetek bude, po účetním vyrovnání, věnován na dobročinné účely.

Přílohy: seznam členů výkonného předsednictva
ochranná značka
smlouva o zřízení účtu Nadace

podpisy členů
výkonného předsednictva

V Turnově
3. 2. 1992

Daniela Weissová
Kryštof Hajn
Jan Mašek
Pavel Záhorka
Aleš Zemene

Seznam členů výkonného předsednictva REZONANCE - NADACE PRO RENESANCI KULTURY

Kryštof Hajn, nar. 20. 9. 1968 v Turnově
RČ: 680920/0057 OP 499470 HD
bydliště: Trávnice 397, Turnov - 511 01

Jan Mašek, nar. 19. 9. 1969 v Turnově
RČ: 690919/3445 OP 499465 NJ-82
bydliště: Rakousy 44, Turnov - 511 01

Aleš Zemene, nar. 27. 10. 1968 v Turnově
RČ: 681027/0082 OP 912363 AK
bydliště: Dvořákova 331, Turnov - 511 01

Pavel Záhorka, nar. 5. 11. 1969 v Děčíně
RČ: 691105/2390 OP 931414 VK
bydliště: Modřišice - Podháj 141, Přepere-512 61

Daniela Weissová, nar. 1. 8. 1961 v Jablonci n.N.
RČ: 615801/0012 OP 269165 AU-77
bydliště: Jeronýmova 768, Turnov - 511 01

REFLEKTOR

DOPORUČUJEMEŽIVOT JE SEN (Klicperovo divadlo Hradec Králové)

Pedro Calderón de la Barca je patrně největším dramatikem evropského baroka 17. století; jeho ŽIVOT JE SEN patří určitě k vrcholným textům barokního dramatu. Když k tomu připočteme ještě režii Juraje Deáka, která se cílevědomě snaží tomuto textu dát svůj výklad a takto jej jevištně uspořádat, pak je nesporné, že hradecké divadlo touto inscenací projevilo ambicióznost, kterou bychom si neměli nechat ujít. Už proto, že jsou to dramatičnost a divadelnost viděné odjinud - a přitom v mnohém korespondující s dneškem.

JaC

VOJCEV (Divadlo Labyrint Praha)

Tato inscenace Petra Lébla nemůže asi nikoho nechat klidným. Dostalo se jí už na jedné straně rozhořčených slov, která nepokrytě říkají, že jde o totální prohru, jež je způsobena primitivností diletantismu - na straně druhé má své příznivce, z nichž sice někteří přiznávají, že ledasčemu nerozumí, že leckdy jejich pozornost opadá, ale jinak že v tomto představení nacházejí cosi, co je jim velice blízké, ba vlastní. Což zejména říká mladá generace. Také se dá uvažovat o tom, že Lébl udělal divadlo, jež je "postmodernistickou" alternativou k divadelnímu jazyku tradičnímu, do něhož dnes patří už také moderna. Ať onak nebo či ještě jinak - tohle představení by se mělo vidět. I kdybyste na konec měli velkým hlasem zvolat: TAK TAKTO NE!!! Ostatně - nepatřily provokace a šokování také k metodám, jimiž si divadlo otevíralo cestu do nových oblastí?

JaC

Divadlo DRÁK Hradec Králové

Miloslav Klíma, Josef Krofta, Petr Matásek, Vladimír Zajíc:

P I N O K I O

Dřevěný panáček rodící se z láskyplných rukou, objevující svět i s jeho nástrahami a lidskou zlobou a hledající své místo v něm. Obraz zrání, vykoupeného i bolestnými zkušenostmi. Ale nejen to. Pro mne je to taky o divadle. O proměnách vztahu k materiálu, k loutce. O úctě k ní, o odhalování jejích možností. O duši "oživlé mrtvé hmoty". I o duši těch, kdo ji oživují a kdo jsou jí současně partnery. Protože v téhle inscenaci tohle všechno nelze oddělit. Proto je podle mého názoru tak silně emotivně působivá.

ex

UPOZORŇUJEMEHledání výrazu

Podtitul této publikace vyprovokované a sestavené Vítězslavou Šrámkovou a Janem Vedralem zní: České autorské amatérské divadlo v 80. letech. Na obsahu tohoto zaujatého ohlédnutí za zlatým věkem amatérského divadelního hnutí v Čechách a na Moravě se podílí celá řada divadelních teoretiků, kritiků, fandů i samotných aktérů autorského divadla, nyní označovaného častěji jako divadlo alternativní. Záměrně se mi nechce uvádět jména autorů jednotlivých vstupů. Všechna jsou totiž alespon trochu zasvěcenému potenciálnímu čtenáři důvěrně známá. S jejich nositeli v rolích lektorů, porotců, redaktorů zpravodajů, režisérů - autorů, herců - občanů, seminaristů - kritiků (další alternativy možné) jsme se potkávali v inkriminovaných letech na všech dílnách, inspirativních přehlídkách, na setkáních, kde evidentně o něco šlo, a to nejen v divadle samotném. Všichni byli totiž organickou součástí onoho hnutí tvořivosti a občanské netrpělivosti.

Vedle teoretických statí obsahuje sborník barvitě portréty špičkových souborů, z nichž mnohé byly v osmdesátých letech na vrcholu své dráhy a mnohé ona nepokojná doba na první pohled nehybné totality pomohla rychle zformovat. Dále je připojeno kalendárium uvádějící slovem i obrazem přehled tvorby jednotlivých kolektivů. I tato část vypovídá jednoznačně o mohutné potenci a širokém kaleidoskopu tváří autorského - vnitřně svobodného, či osvobozujícího se divadla. Publikaci vydalo Informační a poradenské středisko pro místní kulturu v roce 1991 v Praze.

-KD-

Divadelníci z Pardubicka!!!

Vaše obory přežala v Regionálním středisku kulturních služeb při Okresní knihovně v Pardubicích paní Zdena K u p f o v á , telef. č. 040/516 306.

MIMO RUBRIKY

*K Jesličkám
pospěšme...*

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY - tzv. "ZUŠKY" (dříve pak "LIDUŠKY" - t.j. lidové školy umění) přispívají již řadu let zásadním způsobem do výsledků i diskusí k výchově dětí a mládeže prostřednictvím dramatické výchovy a umění vůbec. Ve východočeském regionu jich stojí za povšimnutí řada. Jedno z předních míst však zaujalo v poslední době literárně dramatické oddělení ZUŠ Na Střežině v Hradci Králové. Svou aktivitou směrem k veřejnosti rozhodně, počtem uskutečněných vystoupení rozhodně, i výsledky zejména v individuální práci v oblasti uměleckého přednesu. Rádi bychom se k problematice ZUŠ i dalším podrobnějším informacím k jednotlivým školám vrátili. Dnes jsme se však zaměřili především na hradeckou školu. Má totiž své určité specifikum.

Současná doba to amatérským divadelním aktivitám rozhodně neulehčuje. Divadla profesionální i amatérská to nemají lehké. Rozhodně musí mimo jiné bojovat o diváka. A v této situaci stojí jistě za povšimnutí, když někde vznikne nové "divadélko", nový divadelní sálek s jevištětkem, když jsou jeho prostory vybudovány vlastními silami, když toto divadélko nejen pravidelně lx v týdně hraje, ale má na tato vystoupení i pravidelnou návštěvu! Nic tomu neubírá ani to, že sálek vlastní pouze 60 židlí. Ono se tam těch návštěvníků vejde často mnohem víc, než těch židlí je a zadní stěna sálku už přímo vyzývá k probourání a rozšíření. ZUŠ Na Střežině má prostě své divadélko JESLIČKY (vybudováno v převzaté budově po jesličkách skutečných). Vytváří se v nich zvláštní komunita diváků - přátel a účinkujících, kteří sem nechodí jen proto, aby něco viděli a slyšeli, ale aby tu společně prožili v pohodě večer, setkali se se svými známými, aby přišli někam, kde je to "jejich" a kde jsou vždy vítáni. Vytváří se tu postupně rozšiřující se okruh lidí, kteří fandí a souznějí.

Jesličky jsou divadélko školní. Především se tu prezentují výsledky práce žáků a jejich pedagogů. Jsou většinou dramaturgicky zajímavé, někdy hotové, jindy pouze nahozené. Mohou být a jsou i diskusní. A diskutovat o nich je možno. Je to přece divadélko školní. Divadélko v pohybu.

Středem všeho dění je vedoucí literárně-dramatického oddělení - Josef Tejkl. Divadelníci z regionu ho znají jako herce i režiséra z mnoha divadelních pokusů (od Nového Hrádku až po Hradec), ale i jako zajímavého autora, výtvarníka, pěstitele ducha i těla (kdo absolvoval jím organizované turistické zájezdy do rumunských hor ví své), ale především osobnost, která má schopnost kolem sebe soustřeďovat lidi, a to lidi nejrůznějších zájmů - tak širokých, jaké má on sám. Chtěli jsme napsat o Jesličkách. A požádali jsme proto především jeho o takový ten "výkop" z vlastních řad i příspěvek k případné další diskusí.

Traktát o nezaměnitelnosti aneb k Jesličkám pospěšme

Jesličky, divadelní scéna ZUŠ Na Střežině v Hradci Králové, zahájily 1. listopadu 1991 pravidelné hraní pro veřejnost, takže kromě výuky literárně dramatického oboru lze do Jesliček každý měsíc zajít na šest představení (v průměru dvě pro děti, čtyři pro mládež a mladé duchem).

Ještě mi zní v uších varovné syčení, že si na sebe pleteme bič, že v této divácké krizi nás hraní brzy přejde a pokorně se vrátíme tam, kde prý je ten pravý smysl LDO, k etudám, cvičením, hrám.

Dovoluji si po půlroce činnosti Jesliček všem věrozvěstům dramatické výchovy doporučit, aby o svou scénu usilovali též, byť jde o cestu strastiplnou a při dobré konstelaci hvězd nejméně šestiletou, aby se v určité fázi přenesli přes ohradu, v níž stále skotačí s rozvernými tetičkami, což je dobré a nezbytné až do chvíle, kdy máme položen grunt. Poté skotačme dále na prvním cyklu, rozjede-li se nám ovšem slibně cyklus druhý, opustme pouhé tetičkování a vydejme se za dobrodružstvím hledání tvaru, projděme se po nevyšlapaných cestách experimentů, ochutnejme nejrozdivnějších plodů, které jen Thálie nabízí.

Vnímejme kontext současné tvorby, neuzavírejme se do jakýchkoliv ulit, nenechme si však zároveň zplanýrovat osobitost své scény dobře míněnými paušálními radami zvenci. Neboť jsme-li kreativním kolektivem, velmi rychle vytušíme, že divák nechodí ani tak na jednotlivou zdařilou inscenaci, jako na i m a g e svého divadla, jemuž je ochoten se upsat coby štangast a rád odpustí i něco nedovařeností, koupe-li se v očištné lázni nezaměnitelnosti.

Vlastní tvář, nevykoupená podbízivostí, toť jedna z nejryzejších mincí. Vstřícný, leč náročný divák stává se pak tím, kdo nedovolí, abyste tuto minci rozměnili na drobné. Divák fajnšmekr vám odpustí poctivý neúspěch, neodpustí však, vyčachujete-li tvář své scény na leckdy pochybné úspěchy na přehlídkách. Nepachtěme se za polátkem, je-li vstupní branou do svěřací kazajky kompromisů, protislužeb a tlučení hlavou o podlahu.

Připusťme seriózní konfrontaci, ale zrcadlem necht' je nám ten, kdo s námi sdílí nejvíce času, kdo své soudy vynáší bezplatně ba ještě nás finančně podpoří - náš stálý poučený divák.

Věřte, že filozofii Jesliček není jen výchova Tomášů Komárků a Lucií Roznětinských (letošní absolventi, přijatí na katedru herectví pražské DAMU) ani výchova desítek kvalitních amatérských herců a režisérů. Jejich záběr je mnohem širší a ambicióznější. Nabízejí intelektuální komunitu a vzájemnou interakci nejen svým studentům, ale daleko početnější skupině mládeže, která velmi rychle postřehla, že zde ji nikdo nehodlá podvádět a podceňovat psedakčním brakem ani vydělávat na ní lacinou exhibicí. Přiznejme si, že takovýto dopad nemůže být podružný.

S kýmže se Jesličky tak kuklí a radují se, když čas od času vylétne motýl? Se čtyřmi interními kantory a jedním externím, řečeno strohou řečí ouřední (viz obrázek), zejména však s více než stovkou žáčků a studentů.

JANA PORTYKOVÁ nehyří množstvím inscenací, zato však nápady, často se vyznačujícími tou správnou divadelní ulitlostí. Začínala v roce 1985 v souboru Obsazeno, vyskytovala se efemérně ve všech jeho inscenacích, ale Tejklem se nikdy nenechala znásilnit do té míry, aby přišla o své "portyčno". Již v dobách totálních dokázala postupně odhazovat masku středoškolské profesorky a zapadat do divadelních bažin stále více. Odmítla četné pomocné ruce, takže má, co chtěla. Prý nelituje, bahno léčí, klid je sterilní. Na autorech spřízněné krevní skupiny se pásává s gusem a dlouze. Její debut Charmsova Nepovedeného představení se nepovedl tak, že se hraje dodnes a utěšeně zraje. Škvorecký Janu vyhodil ze sedla, zatímco pardubický Hubert Krejčí dočkal se již deblu, přičemž fatálně schizofrenní Hadrářova céra otevírá Janě zcela nové obzory. Očividně lépe se tomuto interesantně mourovatému stvoření daří

na hotových dramatických textech, jejichž mantinely pak s rozkoší přelézá, ba přeskakuje.

EMA ZÁMEČNÍKOVÁ hýří množstvím inscenací a je nezkrotně produktivní. Ač atraktivní a mladistvě vyhlížející žena, divadelních jizev, šrámů a úspěchů již pozeňaně. S divadlem začínala již v dobách dřevních, ba prehistorických. Vděčně budiž vzpomenu to éry, kdy ještě pod hlavičkou OKS v Hradci Králové působila coby metodička pro amatérské divadlo. Řada jejích slibně ztřeštěných ambiciózních projektů nepřežila, Divadelní šance žijí dál. Její někdejší soubor Divadlo do kapsy prodělal mnohé metamorfózy a diferenciaci, v jedné z jeho nejdiskutabilnějších odnoží Ema působí zatvrzele dále a pod režisérem Levinským jde coby herečka od úspěchů (Kdo nevidí tlusté dábly, jak si mastí ryšavé vlasy) k prohrám (Blázen a jeptiška) a jistě zase i naopak. V Jesličkách již vyzkoušela mnohé a v její práci není snadné se orientovat. Ema dokáže nechat děti tvořivě řídit - pak ovšem dospívá těžko k tvaru, který by si tuto spontaneitu podržel (což je u dětského divadla problém takřka obecný). Ema však dokáže též děti režírovat, pak ovšem dospívá obvykle k tvaru, který je neživě artistní. Nejlépe se jí daří v menších skupinách (Lakomá Barka, Povídání o pejskovi a kočičce) nebo jenom se samými kluky. Ale kde takovou skupinu v dramaťáku vzít, že? My máme Emu, já se máme!

JIRÍ POLEHŇA je učitelský preceptor, ne tak ovšem v loutkařině, kde svými rakvárnami zdárně vyděsil již nejedno dítě. Pravda, několik let jsme ho přemlouvali, aby šel k nám, vzdoroval a sprostě nadával, ale nakonec podlehl. My nelitujeme, první výsledky jsou lehce košilaté, princeznám lze nahlédnouti pod sukně, a když tak po očku učiníte, zjistíte, že vše je pouze kytice růží a Jirka za nic nemůže, on muzikant. Ale loutkář především, chlap, který ušil v divadla oponu a horizont a překvapuje pořád.

JAN DVOŘÁK, pilíř formátu regionálního, byl taktéž přemlouván na dlouhé lokte. Dnes tráví v Jesličkách dvakrát více času než coby externista musí, jsa obletován jako medová koule svými pěti křehotinkami. Více jsme mu jich zatím nesvěřili, ale zdá se, že jim neublíží, takže dostane přidáno. Dvořák prodělává záviděníhodný vývoj od ironicky nabroušeného glosátora, sedícího v porotách všech stupňů, ke stále poučenějšímu a pokornějšímu kantorovi. S obžernou rozkoší hraje v kusech rozličných kalibrů a u diváka je personou velmi, velmi oblíbenou. Jeho kabarety Co dům dal I. - x nejenže jsou vyprodány, ba co víc, Dvořák vždy zvýší látku, aby ji vzápětí elegantním flopem přeskočil. A to je u tak těžkého atleta co říci. Klobouk dolů, Jene!

Literárně dramatické obory ve východočeském regionu jistě fungují i leckde jinde, ale oblastního kola jejich letošní soutěže v Jesličkách se zúčastnily pouze tyto: Broumov, Hradec Králové Na Střežině, Kostelec n.O., Nové Město n. M., Pardubice, Pardubice Polabiny, Přelouč, Rychnov n. K. a Žamberk.

Svědčí-li výsledky o jejich úrovni, pak vězte, že do ústředního kola v Kralupech nad Vltavou postoupili: jeden žák z Kostelce n. O., dva žáci ze Žamberka, dva žáci z Pardubic Polabiny a devět žáků z Jesliček.

Kumštu zdar a dramatickému zvláště!

Josef Tejkl

PS. Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ JSME VYNECHALI PŘIPOJENÝ OBRÁZEK K ČLÁNKU.

*Hovořili
jsme
s
návštěvníky
Jesliček.*

Václav Tuček - Chotěboř - učitel

"Už Vás tu vidím po několikáté. Chodíte sem pravidelně?"

"Pravidelně ne. Jezdím do Hradce na PF skládat zkoušky. Když to vyjde ve čtvrtek, jdu pak večer do Jesliček."

"Takže, udělal jste dneska zkoušku?"

"Udělal a návštěvu Jesliček jsem si dal za odměnu."

"Jak se dostanete domů do Chotěboře?"

"Nočním vlakem. A ráno půjdu učit."

"A co vy, děláte v Chotěboři divadlo?"

"Teď ne. Rozprchli jsme se."

(volně zaznamenáno)

Miroslav Nývlt - Náchod - zaměstnan jako vedoucí referent propagačního a informačního servisu Městského úřadu v Polici (říká, že se jedná o kulturu)

"Proč sem jezdíte?"

"To je jednoduché. Za Pepou Tejklem a dobrou parťou lidí."

Zaslechnuto v hledišti - mladá slečna s dlouhými blondatými vlasy

"V kolik Ti to jede? Stihneš to celé?"

"Nevím, v 10, podle toho, jak to bude ještě dlouhé."

Ptám se: "Kam jedete?"

"Do Kostelce."

"Taky Tejklovci?" "Taky."

Jedním ze stálých návštěvníků je i Pavel Kaufman, odborník na zemědělskou problematiku v redakci Pochoďně. Jeho první cesta do divadylka vedla na pozvání, nyní sem chodí rád, líbí se mu příjemná atmosféra a přátelské prostředí. Na dotaz, kdy si v Jesličkách také zahraje, zděšeně odpovídá, že to nepřipadá vůbec v úvahu. Podle dárek v podobě vtipně vytvářených útvarů ze zeleniny (!váže a stojí za kouknutí - jsou však pomíjivé a jak on sám říká, nejlepší jsou věci pomíjivé) pro každé představení se však zdá, že nenápadně škemrá o roli. Co na to rezie?

(zaznamenaly M.C. a K.D. v dubnu 1992)

OCHOTNÍCI VŠECH ÚZEMÍ, SPOJTE SE!

V duchu neotřelého hesla, navazující na tradice svých předků v době poobrozecké, stejně jako buržoázně demokratické a okupační, snažili jsme se je uskutečňovat při kolektivizaci, normalizaci, lustracích i transformacích, zkrátka vždy, když divadelnictví umíralo na úbytě.

Už v prvním díle naší ochotnické kroniky je na 11. straně zaznamenáno: "Vždyť působili při divadle mimo zdejší i ochotníci z Račimi, Lozic, Dobrkova a i z Proseče. Představte si tu potíž s navštěvováním zkoušek! (Chodilo se tehdy pochopitelně až 20 km pěšky). Za to hrálo se opět pohostinsky v Proseči. Těmto a takovýmto divadelním ochotníkům náleží v první řadě zásluha národní buditelské činnosti."

Ze svých hereckých počátku zaznamenává pozdější národní umělec Václav Vydra navázání přátelství herců kočovné společnosti s lužským ochotnickým kolektivem v r. 1895, které nebylo jen profesní záležitostí, ale určitě přispělo k tomu, že jako devatenáctiletý ztratil své panictví právě pod hradem Košumberkem, v ekologicky nezávadném prostředí kouzelné přírody. (Viz jeho kniha vzpomínek Má pouť životem a uměním, Melantrich 1958, III. vydání, str. 127-131.)

Živnou půdou prosperity divadelního souboru byla existence nedalekého Hamzova léčebného ústavu na Košumberku se všestranně aktivním zdravotnickým personálem, posilujícím přechodný útlum v sídelním místě "Jaroslava". Tato kontinuita se výborně dařila jednomu ze zaměstnanců léčebny a současně talentovanému herci a režisérovi Karlu Janečkovi. Dovolil si proto i satiricky vložit při premiéře 25. 12. 1938 do úst protagonisty Ferdinanda Šose v Hašlerově Dceři druhé roty veršiky při ukolébavce nalezenému děvčátku:

... "Až vyrosteš a pak budeš hezká jak růže,
na léto tě vezmou sebou feriálky do Luže.
Ne aby tě napadlo, bys tam hrála divadlo,
seď doma jak lužské panny, založ na sádlo."

Za zmínku také stojí, že z iniciativy divadelníků vznikl za 1. republiky Klub mládežců bez věnců, který pravidelně v ročních intervalech za předsednictví předsedy "Jaroslava" MVDr. Ladislava Trnky vydával na Silvestra KUDLU. Na ochotnické bázi byl spolek vlastně předchůdcem NEI (Nezávislé erotické iniciativy - dnes pouze Nezávislé iniciativy se stejnými ideami). Jeho bohubilá činnost byla však nacistickou totalitou zastavena a v další totalitě neobnovena.

Přátelské kontakty se mohly udržovat za 2. světové války a brzy po ní jen vzájemnými návštěvami divadel a výměnnými představeními v okolí, kde byla aktivní řada vynikajících souborů (Hroubovice, Řepníky, Jenišovice, Skuteč, Chrast a j.). V poválečném období pak při organizacích místních a krajských přehlídek (Choceň, Vysoké Mýto, Chotěboř, Havlíčkův Brod, Chrudim, Prachovice, Proseč). Největšího rozmachu vzájemných styků se dosáhlo pravidelnými okresními a krajskými přehlídkami a zvláště pak při organizacích INSPIRACÍ zásluhou Krajského kulturního střediska a jeho pokračovatele IMPULSU v Hradci Králové.

Ovšem na souborech samých a iniciativě alespoň několika jedinců v nich bude, zda se jim podaří v dnešní době nalézt formu, jak si udržet aktivitu nebo utvořit spolky na nové bázi.

Lužskému "Jaroslavu" se to daří neustálým získáváním protagonistů z nejbližšího okolí. Při jeho inscenacích Lumpacivagabundus a Zuzaná Vojířové se znovu zapojila řada bývalých členů, dnes trvale bydlících v okolí a další divadelníci ze Skutče, Chrasti, Chroustovic, Lozic, Bělé a Račimě, kde se nyní ochotnické divadlo nehraje.

Škoda, že tuto snahu neuznala porota na výsočké národní přehlídce. Kdyby nám udělila alespoň CENU ZA SPOJOVÁNÍ, nevyšli bychom v celkovém hodnocení úplně naprázdno.

Při studiu nové inscenace Renčínova muzikálu Nejkrásnější válka podařilo se získat mladou generaci z nedalekého severu (Štětec, Mravín), prospěrujícího západu (Chroustovice) a osvědčeného východu (Proseč). Režie se ujal Sv. (nikoliv svatý) Vobejda, jehož jasný cíl je znám z lapidárního prohlášení, uvedeného ve II. čísle Divadelní hromady (str. 26, 4. odstavec). Je zárukou rozporů, do které kategorie případná porota inscenaci zařadí. Bude-li si lámat hlavu, zda je avantgardní či scestná, podbízivá, kýčovitě susedsky pojatá nebo provokativně sexuální, případně postrádající nápaditost a nemající dnešnímu divákovi a hlavně porotě co říci.

Vyzýváme tedy do boje za udržení aktivity i budoucnosti amatérského divadla všechny, kteří ho mají rádi. Mějme na mysli, že to nové může vzniknout jen existencí mnoha faktorů všestranné lidské tvořivosti, tedy i zájmové činnosti.

Je proto třeba nebat se potíží, které každou práci provázejí, stejně jako možných zranění. Vždyť "... když se kácí les, létají třísky", ale to už řekl někdo před námi.

Aleš Němeček - LUŽE

OHLAST NA "HROMADU"

Divadelní hromada se v únoru objevila už potřetí. Tento obsažný, svižně psaný, nápaditě redigovaný a graficky sympatický "zpravodaj amatérských divadelníků, loutkářů a recitátorů východních Čech, na pomezí Moravy a v části Sudet", připravuje a vydává Středisko amatérské kultury IMPULS v Hradci Králové. Samozřejmě součástí Divadelní hromady jsou také články a reference o tvořivé dramati-
ce a dětském divadle.

/Informace z Kormidla, informačního
bulletinu pro dětské umělecké akti-
vity - vydává ARTAMA - Praha/

Děkuju všem za Hromadu!
Čtu si ji a je to prima,
nevadí mi ani rýma,
ani horečka, či kašel.
Kéž Hromadu by každý našel!

/Ivana Měkotová - psáno při chorobě -
Světla n. Sáz./

Včera mi přišla třetí Hromada - a to je zase pro mě impuls. Totiž - jak ta spousta krásných a krás-
ně /tak po našem/ psaných informací, tak i to, že žije dál, co nikdy vlastně nebylo "totalitní....

/Eva Žatečková - Rychnov n.Kněž./

Rádi bychom odebírali váš zpravodaj. Těšíme se na nabídku a jsme s pozdravy

/ARCANA, společnost pro zdraví, krásu
a duchovní rozvoj Brno/

Obracíme se na vás se žádostí o zaslání "zpravodaje amatérských divadelníků..." Divadelní Hromadu.
Ráda bych trochu pronikla do světa dětského divadla u nás.

/Eva Kudláková, Dům dětí a mládeže -
Rýmařov/

Dočetl jsem se v Kormidle o Divadelní Hromadě a chci vás tímto poprostit o zasílání vašeho časopisu,
neboť to je dnes jeden z mála zdrojů informací o dění. Já se pokouším sbírat informace o tom, co se
děje na Moravě...mohu alespoň rozmnožovat a rozesílat UCHO /UCHO = zpravodaj, který vydává Morav-
ská sekce Sdružení pro tvořivou dramaturgii - pozn. redakce/

/Leoš Březina, Dům dětí a mládeže -
Olomouc/

HROMADA č. 4 - Vydává Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové, Okružní 1130, PSČ 500 03,
tel. 049/46560, 42769 - ve spolupráci s Volným sdružením východočeských divadelníků. Redakce: Alena
Exnarová, Mirka Císařová, Karla Dürrová, Jan Merta, Josef Tejkl. Výtvarný redaktor: Mario Alfieri.
Uzávěrka tohoto čísla: 5.5.1992. Tisk: Dům kultury odborů Střelnice Hradec Králové.

Neprošlo jazykovou úpravou.

Registrováno na RK OÚ v Hradci Králové pod č. 30/91.